

3/4
2023

DOLNOPOČERNICKÝ ZPRAVODAJ

JARO
SE PROBOUZÍ

Foto: Mgr. Markéta Stehlíková

Rozpočet MČ Praha - Dolní Počernice na rok 2023

Vážení spoluobčané,
tak jako každým rokem, uveřejňuji v Dolnopočernickém zpravodaji rozpočet naší MČ. Předem uvádím, že schvalování rozpočtu na r. 2023 mělo poněkud komplikovaný průběh. ZMČ schválilo rozpočet dne 13. 3. 2023, ale po konzultaci s odborem rozpočtu MHMP bylo zjištěno, že v rozpočtu byly nesprávně zařazeny dvě položky, které neměly vliv na celkovou částku

našeho rozpočtu, avšak metodicky bylo nutno vše uvést na správnou míru. Nebylo jiné řešení, než svolat v této věci mimořádné jednání zastupitelstva, které již správnou verzí rozpočtu schválilo. Na tomto místě děkuji všem členkám a členům ZMČ Praha - Dolní Počernice, že vzniklé pochybení pochopili a bezproblémově dne 30. 3. 2023 rozpočet schválili.

Pro letošní rok jsme se snažili vyhovět všem našim příspěvkovým organizacím, požadavkům úřadu MČ, členům ZMČ a RMČ. Prioritou naší MČ je z mého pohledu a doufám, že i z pohledu ostatních členů naší samosprávy, dokončit stavbu dětského volnočasového a sportovního klubu čp. 26 v blízkosti mostu přes Rokytku. Přestože máme na dokončení stavby finanční prostředky, budeme muset s největší pravděpodobností provést některá rozpočtová opatření pro případ, že by vznikly v průběhu stavby nějaké vícenáklady.

Pro naše občany jsme opět, jako v loňském roce, vyčlenili v rozpočtu 500 tis. Kč na participativní rozpočet (neboli Počernický měšec II.). O tomto projektu naleznete informace na jiném místě tohoto čísla DPZ. Ve své podstatě máme schváleným rozpočtem zajištěn bezproblémový chod naší MČ, kromě finančních prostředků na veřejnou zeleň, ale stalo se již pravidlem, že tuto kapitolu posilujeme v průběhu roku částkou, která nám bude vrácena ve 100% z uhrazené daně z příjmů. Příprava návrhu rozpočtu je každoročně poměrně složitý proces a já děkuji všem zaměstnancům úřadu, zastupitelům, ředitelům příspěvkových organizací MČ a zejména Ing. Michalu Konejlovi za práci, kterou přípravě rozpočtu věnovali.

1. Projednání návrhu rozpočtu MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2023

Zastupitelstvo MČ Praha – Dolní Počernice

- **re v o k u j e** usnesení ZMČ Praha – Dolní Počernice č. 5.1 ze dne 13. 3. 2023

- **schvaluje** opravený rozpočet MČ Praha – Dolní Počernice na r. 2023 v této podobě:

1)		
a) rozpočet MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2023 v hlavní činnosti:		
objem příjmů		30428 tis. Kč
objem výdajů		37019 tis. Kč
saldo příjmů a výdajů		- 6591 tis. Kč
financování (saldo tř. 8)		6591 tis. Kč

b) rozpočet MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2023 v hospodářské činnosti:		
výnosy		11525 tis. Kč
náklady		4024 tis. Kč
hospodářský výsledek		7501 tis. Kč
zapojeno do rozpočtu MČ na rok 2023 (pol. 4131)		6950 tis. Kč
zisk z předcházejících let		

2) rozpočet účelového fondu zaměstnanců MČ Praha - Dolní Počernice na r. 2023 v Kč

Plánované příjmy: počáteční stav k 1. 1. 2023	267 576,66
2.5 % odvod mezd z HČ	260 000,00
příjmy na úrocích	3.000,00

příjmy celkem	263 000,00

Plánované výdaje: příspěvek zaměstnavatele do PF	22 000,00
příspěvek na stravování	138 000,00
poplatek spořitelně	1 000,00
dárkové poukázky Velikonoce, Vánoce	72 000,00
rezerva	30 000,00

výdaje celkem	263 000,00

Předpokládaný zůstatek fondu k 31. 12. 2023 267 576,66

Zbyněk Richter, starosta

JEDNÁNÍ RMČ PRAHA – DOLNÍ POČERNICE

RMČ na svých jednáních v období od 14. 2. 2023 do 4. 4. 2023 m.j.

schválila

- úpravy rozpočtu MČ na r. 2023
- inventarizační zprávu MČ za rok 2022
- návrh rozpočtu MČ na r. 2023 včetně opravené verze
- střednědobý výhled rozpočtu MČ na r. 2024–2028 včetně opravené verze
- dodatky ke zřizovacím listinám ZŠ, MŠ a Oáza
- programy 5. a 6. zasedání ZMČ
- smlouvy, týkající se bytů, pozemků a nebytových prostor
- darovací smlouvy na finanční dary od fyzických a právnických osob
- pravidla a harmonogram participativního rozpočtu MČ na r. 2023

souhlasila s (se)

- příjezdovou cestou ke stavbě 510 SOKP mimo zástavbu MČ po cyklostezce A 258
- stavebními úpravami inženýrských sítí a objektů soukromých vlastníků, PVK a PRE
- opodstatněnými výjimkami pro nákladní vozidla na Českokbrodské ul.
- zábory pozemků a komunikací
- stanovením kapacity dětí MŠ na r. 2023-24
- zřízením facebookové stránky MČ Praha – Dolní Počernice
- umístěním digitálního ukazatele BUS MHD ve stanici Dolní Počernice u Barborky

rozhodla

- o vítězi veřejné zakázky na dokončení objektu čp.26 - Konstruktis Praha, spol. s r.o.

- použít neprodané kalendáře MČ na r. 2023 na propagační účely za 0,-Kč

nesouhlasila

- s použitím betonové výplně protihlukových stěn na stavbě 510 SOKP na Vinici

vzala na vědomí

- zápisy z komisí RMČ, výborů ZMČ a Redakční rady DPZ vesměs bez připomínek
- stížnosti na stav veřejného pořádku v k.ú. Dolní Počernice
- žádosti o pronájmy bytů a nebytových prostor ve svěřené správě MČ
- měsíční zprávu o činnosti KC Jako doma
- roční výkaz o knihovně za rok 2022
- informace o průběhu soudního jednání ve věci STAVBA A TRANSPORT, spol. s r.o.
- informaci vedoucího oddělení Obvodního ředitelství Policie Prahy III. npor. Bc. Josefa Šlápka týkající se trestné činnosti
- územní rozhodnutí MHMP, odboru stavebního řádu „Umístění vlnkových zastávek Praha 14“
- Protokol o kontrole a udržitelnosti projektu „Vytvoření nových tříd v objektu MŠ DUHA“, provedenou MHMP, oddělení udržitelnosti a dokončování programu
- závěry ze Sněmu starostů Hl. m Prahy s doporučením starostovi uveřejnit je v DPZ
- informaci doc. Poláčkové o možnostech výstavby venkovní učebny ARCHIMEDES

JEDNÁNÍ ZMČ PRAHA – DOLNÍ POČERNICE

ZMČ na svém 5. zasedání dne 13. 3. 2023

schválilo

- rozpočet MČ Praha - Dolní Počernice na r. 2023
- střednědobý výhled MČ Praha - Dolní Počernice na roky 2024–2028
- rozpočty příspěvkových organizací MČ Praha - Dolní Počernice – ZŠ Národních hrdinů 70, MŠ DUHA a Oáza na r. 2023 a střednědobé výhledy rozpočtu ZŠ, MŠ a Oáza na r. 2024–2028
- dodatky ke Zřizovacím listinám příspěvkových organizací MČ ZŠ, MŠ a Oáza
- představení náplně a harmonogramu Strategického plánu MČ
- změny Jednacího řádu ZMČ
- úpravu kupní smlouvy na prodej pozemku parc. č. 1282/4 v k.ú. Dolní Počernice

ZMČ na svém 6. mimořádném zasedání

schválilo

- opravený rozpočet MČ Praha - Dolní Počernice na r. 2023
- opravený střednědobý výhled rozpočtu MČ Praha - Dolní Počernice na r. 2024–2028

Upozorňujeme zájemce o podrobné informace z jednání RMČ a ZMČ, že zápisy z jejich jednání jsou uveřejněny na webových stránkách MČ Praha - Dolní Počernice a v písemné podobě jsou dostupné na úřadu MČ nebo v Kanceláři starosty.

Kancelář starosty

Nový strategický plán v Městské části Praha – Dolní Počernice

Na konci roku 2022 se vedení městské části rozhodlo pro vytvoření nového strategického plánu městské části Praha – Dolní Počernice. První strategický plán vznikl v městské části již v roce 2010, a od té doby byl již několikrát aktualizován, a patří k základním rozvojovým dokumentům městské části. Pro výběr zpracovatele strategického plánu proběhlo výběrové řízení a jako zpracovatel byla vybrána společnost Finanční poradenství, s.r.o., která se podílela na řadě významných projektů v městské části, které získaly podporu z evropských strukturálních fondů a zpracovávala strategické nebo rozvojové plány v několika městských částech

hlavního města. Součástí vytvoření tohoto strategického plánu byl i dotazník, který byl vložen do minulého DPZ.

Veškeré porodnosti o přípravě tohoto plánu lze najít na www.stranach-naši-MČ pod těmito adresami:

Nový strategický plán v Městské části Praha – Dolní Počernice | Oficiální web městské části Praha - Dolní Počernice (praha-dolnipocernice.cz)

Strategický plán rozvoje městské části Praha Dolní Počernice pro období 2023 - 2030 | Oficiální web městské části Praha - Dolní Počernice (praha-dolnipocernice.cz)

Geologická zahrada

Vážený spoluobčané, návštěvníci Dolních Počernic,

při svých procházkách zcela jistě zavítáte i do prostoru přírodní rezervace V Pískovně. Na jejím okraji, za počernickým hřbitovem, je již několik let umístěna geologická zahrada jako jedna z mála v Praze. Pro vaši lepší informovanost jsme v březnu letošního roku vyměnili staré zašlé tabule za nové, většího formátu A3. Doufejme, že nám několik dalších let vydrží nepoškozené a budeme se moci těšit z historie a příběhů vystavených vzorků, které jsme pracně dovezli do Dolních Počernic z pražských a středočeských lomů, lesů, potoků a polních cest.

ÚMČ Praha – Dolní Počernice

ZASTUPITELÉ ODPOVÍDAJÍ

„Cítíte se v naší městské části bezpeční?“

MUDr. Pavel Boček, STAN

Bezpečně se v naší městské části cítím, a to i v této době, kdy se v naší MČ i okolních obcích množí krádeže a vloupání. Naše městská část má své příslušníky policie ČR a ti se jí snaží projíždět a zabraňovat případným nekalostem. Co mne ovšem trápí je spíše přístup oddělení policie ČR na Černém Mostě, kde mám osobní negativní zkušenost. O to více je důležité, aby každý občan zabezpečoval svůj majetek jak nejlépe je to možné. Důležitou úlohu pak vidím i v edukaci, jak svůj a obecný majetek chránit.

Mgr. et Mgr. Petr Hartoš, ODS

Ano, cítím se tu velmi bezpečně.

Podle pocitovemapy.cz se v DP pojí většina pocitů ohrožení s dopravou a neznámými lidmi. Doporučuji nebyť lhostejný a sledovat chování lidí ve veřejném prostoru, a v případě potřeby vytočit 156 nebo 158. Aktuální Mapa kriminality (kriminalita.policie.cz) zobrazuje v DP celkem 15 záznamů, z toho drtivou většinu přestupků. U sousedů v Dubči mají 19 záznamů, ve Štěrbohovech 152 a na Černém Mostě dokonce 362. Pro zachování vysoké úrovně bezpečí doporučuji začít u sebe, edukovat rodinu a vhodně zabezpečit svůj majetek. Starosta Zbyněk Richter téma kriminality řeší s městskou i „státní“ policií, ale platí, že prevence a ostražitost jde za námi občany.

PhDr. Drahoslava Kráčmarová, Ph.D., DOLNÍ

Pokus o vypáčení dveří našeho bytového domu, odcizení kol švagrova auta, krádeže jízdních kol, vloupání do bytu ve vedlejším domě, opakované vniknutí na pozemek souseda v době, kdy byl s rodinou doma... Poslední dobou jsem znepokojena suverenitou a drzostí zlodějů, jejichž útoky se já a lidé v mém bezprostředním okolí cítíme atakováni. A to nebydlíme na periferii obce, ale v podstatě v jejím centru. Proto jsem v lednu téma bezpečnosti otevřela na zasedání zastupitelstva, díky čemuž pan starosta následně jednal s vedením městské policie i Policie ČR, kteří slíbili zvýšení četnosti hlídek. Uvidíme, zda se situace zlepší, nebo budeme muset řešit i další možnosti, jak posílit bezpečnost v obci.

JUDr. Petr Kšáda, STAN

Ano, v naší městské části se cítím bezpečný. Je to místo, které znám od dětství, mám kolem sebe přátele, blízké a dobré sousedy. Samozřejmě ke mně doléhají zprávy o tom, že na území naší městské části dochází k páčání trestné činnosti. Podobné vlny jsme tu ale měli již v minulosti. Příslušné k ochraně a zajištění veřejného pořádku a boji proti kriminalitě jsou složky policie. Ta má k tomu státem určené kompetence a možnosti. Jsem rád, že naše městská část je v kontaktu s policií a snaží se podle svých možností pomoci k zajištění bezpečnosti. I my jako občané můžeme přispět svojí opatrností, pozorností a netolerancí k negativním jevům.

Bc. Martin Lněnička, ODP

Cítím se bezpečně. Problémem jsou krádeže, které pocit bezpečného teritoria narušují. Nejsem si jist, zda se množí. Na minulou výzvu ve Zpravodaji, jsem obdržel pouze 3 reakce. Vandalismus je častější. O násilných činech nemám informaci. Podcenit ale nic nemůžeme, proto zvyšujeme spolupráci s Policií ČR a Městskou policií Praha. Potřebujeme k tomu i součinnost občanů. Také zjišťuji případné možnosti kamerového systému a nákladů spojených s touto možnou ochranou. Ale ani ta není všemocná.

Jan Paul, akademický malíř, DOLNÍ

To je otázka, na kterou se dá odpovědět ano i ne. Z širšího pohledu, s vědomím všech ohrožujících událostí, které se odehrávají v hodnotově zmateném světě, se mohu cítit bezpečně snad jen na Aljašce. Takže se jako člověk, obývající tuto Zemi, necítím příliš bezpečně. Co se týče lokálního pocitu bezpečnosti, tak rozhodně se nikdy necítím bezpečně na přechodu, který vede z parčíku přes Českobrodskou k zastávce ČD. To je opravdu adrenalin. Kličkyvat frekventovanou Českobrodskou mezi auty je také vzrušující, když jeden přechod je u stanice U Váhy a druhý až dole u chátrající Barborky. Navíc nikdy nevím, co mi spadne na hlavu z tohoto bývalého barokního zájezdního hostince. Výstižný název má ulice Národních hrdinů, přejít ji bez úhony, je totiž v dopravní špičce občas hrdinství. Uvítal bych samozřejmě častější monitoring zdejších ulic městskou policií, hlavně ve večerních a nočních hodinách. Jako občan se proti zlodějům bráním strategií „ber, když ti to dávám“, na dvorek a zahradu vynáším jen to, co nepotřebuji a nechci.

doc. PhDr. Iva Poláčková Šolcová, Ph.D., DOLNÍ

Bezpečně? Ve dne ano, v noci ne. Vinice je častým terčem zlodějů a zabezpečit si majetek ve vilové zahradní čtvrti je v podstatě nemožné. Típaři pravidelně skenují oblast, chmatáci zkoušejí dveře a okna. I když nic neseberou, protože už není co ukrást, vždy je to nepříjemný zásah do soukromí. Nepříliš bezpečně se člověk cítí při večerní cestě z nádraží Běchovice či Dolní Počernice, jenže MHD jezdí jednou za hodinu, takže „pěšokobus“ to jistě. Taková cesta z nádraží Běchovice na Vinici je solidní dávka adrenalinu i pro otrlé. Policii na Vinici navíc vidáme méně často než divočáky. Pár varovných cedulí „Pozor divoká prasata“ by tak mohlo mít na nezvané větší účinek než občasný průjezd policejního auta.

Jakub Rambousek, DOLNÍ

Za sebe mohu říci, že se cítím v naší městské části bezpečně, ale zároveň si uvědomuji nebezpečí, které se napříč Počernicemi objevuje. Myslím tím nevhodné parkování, jenž brání chodcům v bezpečné chůzi a nutí je riskovat vstupem do vozovky. Tímto bych chtěl apelovat na občany, aby se snažili vyvarovat parkování, které může ohrozit zejména občany se sníženou pohyblivostí a matky s kočárky.

Zbyněk Richter, ODS

Ano, a dělám vše pro to, aby se tak cítili všichni občané Dolních Počernic.

Mgr. Jiří Schwarz, ODP

Ano.

Mgr. Markéta Stehlíková, PP

V tisku se píše, že se zvyšuje kriminalita, a říká se, že u nás dochází k nárůstu krádeží. Pokud se podíváme na mapu kriminality (<https://kriminalita.policie.cz/>) a porovnáme údaje z minulých let s daty za první tři měsíce r. 2023, zatím hodnoty nenasvědčují, že by docházelo k nárůstu, zvl. krádeží. S okolními MČ srovnatelné velikosti máme obdobná „čísla“ a kriminalita se výrazně nesoustředí do určité čtvrti (výjimkou oblast „u Billy“). Chápu a vím, že být postižen třeba vloupáním, je velmi nepříjemné, ale v naší MČ se cítím bezpečně. Necítím se ohrožená přepadením, podvodníky, neobtěžují mě tlupy lidí, máme tu – na rozdíl od jiných MČ – městskou policii, vidím občas projíždět vozidla MP nebo PČR. Snažme se nevycházet zlodějům vstříc a být všímaví. Přeju všem, ať se jim nečekané návštěvy vyhýbají!

Petr Stránský, ODS

Co slyším, tak jiné lokality v Praze jsou na tom v otázkách bezpečnosti a trestné činnosti mnohem hůř, takže v rámci možností ano, v Dolních Počernicích se cítím bezpečně. Přesto se domnívám, na rozdíl od pověřených institucí, že Dolní Počernice určitě zaslouží větší podporu ze strany městských strážníků a policie.

Mgr. Jan Šroubek, PRO Dolní Počernice

S ohledem na dění ve světě vnímám, že pocit bezpečnosti spíše klesá. Věřím, že na úrovni naší městské části lze dosáhnout zlepšení tím, že budeme iniciovat častější hlídky policie v nočních hodinách. Další možností je rozšíření stávajícího kamerového systému, napojeného na městskou policii. V úvahu přicházejí nové kamery na zastávkách MHD při ulici Národních hrdinů a Českobrodská.

Ing. Pavel Vermach, Ph.D., DOLNÍ

Pro opatření veřejné správy je důležité jak subjektivní vnímání bezpečnosti občanů opírající se o vlastní a sdílené zkušenosti, tak i oficiální hodnocení založené na datech.

Policie ČR eviduje v Dolních Počernicích od začátku letošního roku k datu uzávěrky celkem 77 deliktů. Typově se jedná o 19 trestných činů a 58 přestupků. Nejzávažnější delikty jsou 1 násilný trestný čin, 7 krádeží vloupáním, 7 krádeží, 1 podvod, 3 případy jiné majetkové trestné činnosti.

Pro srovnání: v sousedních Běchovicích a Štěrboholech je sice vykazován výrazně vyšší počet přestupků, ale ani jeden násilný trestný čin. Koho by tato problematika více zajímala, může nahlédnout do mapy kriminality <https://kriminalita.policie.cz>.

Pokud vás zaujalo vyjádření některého ze zastupitelů a rádi byste získali doplňující informace, obraťte se přímo na autora příspěvku. Někteří zastupitelé se k položené otázce nevyjádřili. Kontaktní údaje naleznete na webových stránkách

<https://praha-dolnipocernice.cz/zastupitele-mc>

Redakční rada DPZ

Vítání občánků

Vážení rodiče nových občánků,

Městská část Dolní Počernice pořádá každoročně akci „Vítání nových občánků“. Pokud máte zájem zúčastnit se s vaším novorozencem této akce, oslovujeme vás tímto, abyste se sami přihlásili na našem úřadě, a my vás budeme zpětně kontaktovat. Tento způsob přihlašování je bohužel nezbytný z důvodu ochrany osobních údajů, což naše MČ respektuje. Termín přihlášení prosíme dodržet do konce září, abychom mohli zajistit včas tuto akci, na předpokládaný termín v závěru měsíce listopadu 2023.

KONTAKT

pí. Kateřina Hančová tel.: **281 931 553** e mail: hancova@dpocernice.cz

Na vaší spolupráci a účast se těšíme.

Komise sociální zdravotní a bytová

Sněm starostů pražských městských částí

Vážení spoluobčané,

dne 20. 3. 2023 se konal v prostorách ÚMČ Praha 9 sněm starostů městských částí HMP 1–57. Na tomto sněmu byla přijata usnesení, která se týkala neutěšené situace v zajištění výstavby školských zařízení a úpravy dotačních vztahů HMP k jeho městským částem a dalších opatření, která by zkvalitnila život Pražanů. Dovolte mi, abych vás ve zredukované formě seznámil s přijatými usneseními sněmu.

NAVYŠOVÁNÍ KAPACIT ŠKOLSKÝCH BUDOV

- je nutné neprodleně řešit nedostatek kapacit v základních, středních a mateřských školách na území hl. m. Prahy v kontextu uprchlické krize vyvolané válkou na Ukrajině a v kontextu výsledků demografické prognózy pro příští roky
- není ve finančních možnostech hl. m. Prahy, ani městských částí finančně pokrýt potřebné investice do rekonstrukcí, přístavby a výstavby nových školských budov,
- je nezbytné, aby se do budování nových kapacit mateřských, základních a středních škol zapojil i stát,
- je nutné neprodleně vytvořit vyjednávací tým složený ze zástupců městských částí a radního pro školství hl. m. Prahy a oficiálně vstoupit v jednání s konkrétními ministerstvy.

V další části usnesení sněmu starostů byly vzneseny požadavky na Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstvo financí, aby přehodnotila stávající postoj k finanční podpoře rozvoje školské infrastruktury v hl. m. Praze a vyčlenila finanční prostředky na výstavbu mateřských, základních a středních škol na území hl. m. Prahy a vytvořila speciální dotační program pro HMP a pražské městské části na výstavbu nových školských budov.

Na Ministerstvo pro místní rozvoj ČR byl vznesen požadavek, aby vytvořilo obdobný národní dotační program pro městské části a HMP na rekonstrukci, přístavbu, přestavbu a modernizaci školských zařízení, jaký byl vyhlášen pro zbytek území České republiky.

Starostové požádali radního pro školství HMP, aby vyvolal jednání s MŠMT a inicioval za HMP legislativní změnu školského zákona a otevřel otázku „stopky“ spádové turistiky po pražských školách.

NAVÝŠENÍ PŘÍSPĚVKU NA ŽÁKA

Sněm starostů konstatuje,

- že současné nastavení dotačních vztahů mezi městskými částmi a hl. m. Prahou je nadále neudržitelné, zejména nyní, v době enormního navýšení nákladů, které nesou městské části v důsledky nárůstů cen energií a rostoucí inflaci.
- že finanční rezerva pro městské části ve výši 500 mil. Kč je nedostatečná s ohledem na meziroční nárůst inflace a ceny stavební prací.

požaduje:

- aby Rada hl. m. Prahy revidovala dosavadní postoj k problematice finančních vztahů vůči městským částem tak, aby jejich výše korespondovala s reálnými potřebami městských částí. S ohledem na nárůst cen energií a rostoucí inflaci je naprosto nezbytné provést úpravu finančních vztahů,
- aby Rada hl. m. Prahy navýšila příspěvek na žáka, nově na částku 10 000 Kč.
- aby při rozdělování finanční rezervy byly upřednostněny na projekty městských částí, které řeší nedostatek školských kapacit na území hl. m. Prahy.

Sněm starostů dále žádá

- MV ČR, aby zvážilo zavedení jednoho volebního dne a vyzývá ministerstvo, aby podrobně zanalyzovalo dopady tohoto opatření.

konstatuje:

- že výkon přenesené působnosti – díky růstu tabulkových platů a růstu ostatních nákladů vyvolaných zvýšením cen energií a inflace, – způsobuje, že je pro městské části nadále neudržitelné zachovat kvalitu a rozsah poskytovaných služeb, pokud nedojde k navýšení příspěvku ze strany státu na výkon poskytovaných činností.

požaduje

- aby Rada hl. m. Prahy neprodleně vstoupila v jednání s Ministerstvem vnitra ČR a zajistila dofinancování deficitu příspěvků na výkon státní správy pro městské části.

Z výše uvedeného textu je naprosto zřejmé, že Hl. m. Praha je státem v poměru ke zbytku ČR finančně podhodnocena, a to údajně proto, že Praha je bohatá. Tento stav se snaží starostové HMP změnit ve prospěch všech obyvatel Prahy.

Zbyněk Richter, starosta

Návštěva u primátora

Vážení členové DPZ,

dovolte mi, abych vám sdělil, že dne 4. 4. 2023 se sešli v prostorách Clam-Gallasova paláce na pozvání primátora Hlavního města Prahy MUDr. Bohuslava Svobody starostové tzv. malých městských částí HMP. Pan primátor poděkoval za účast a za milé setkání, které bylo plné nejen úsměvů, ale především diskusí nad věcnými problémy představitelů jednotlivých MČ. Pan primátor také starosty ubezpečil, že v této diskusi bude pokračovat mimo jiné i při návštěvách jednotlivých městských částí. Při této příležitosti rád konstatuji, že MČ Praha – Dolní Počernice bude jednou z prvních MČ, které pan primátor navštíví.

Zbyněk Richter, starosta

Participativní rozpočet MČ Praha – Dolní Počernice 2023 POČERNICKÝ MĚŠEC II.

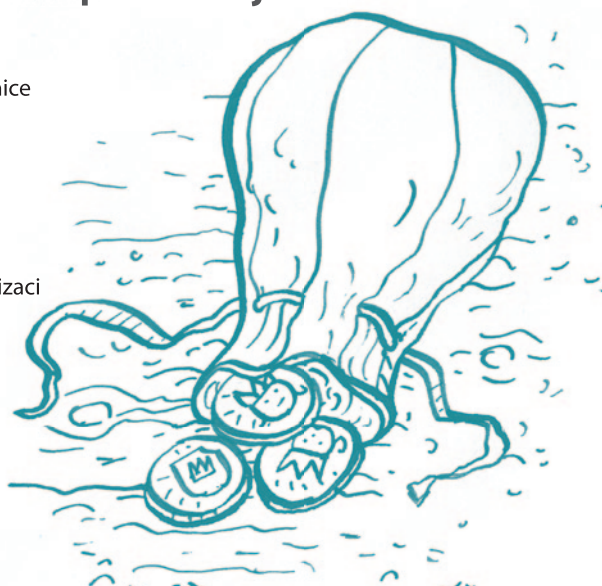
Navrhněte svůj projekt na vylepšení prostředí, kde společně žijeme!

HARMONOGRAM:

13. 3. 2023	schválení částky 500tis. Kč v ZMČ Praha – Dolní Počernice
28. 3. 2023	schválení Pravidel PR a vyhlášení výzvy v RMČ
3. 4. 2023	zveřejnění výzvy k podávání návrhů
10. 4. – 31. 5. 2023	podávání návrhů projektů
1. 6. – 6. 6. 2023	hodnocení projektů
6. 6. 2023	rozhodnutí o realizaci projektů v Radě MČ
7. 6. – 13. 6. 2023	informování žadatelů o projektech, schválených k realizaci
14. 6. 2023	veřejné projednání – představení projektů
15. 6. – 30. 6. 2023	hlasování o schválených projektech
3. 7. 2023	příprava k realizaci projektů
1. 9. 2023	zahájení realizace projektů
11. 12. 2023	ukončení realizace projektů, projednání PR v ZMČ
12. 12. – 29. 12. 2023	vyúčtování ukončených projektů
2. 1. – 30. 6. 2024	rezerva pro realizaci a ukončení náročných projektů

Celková vyčleněná částka z rozpočtu: 500.000 Kč
Maximální náklady pro jeden projekt: 250.000 Kč

Podrobnější informace: www.praha-dolnipocernice.cz

Veřejná zeleň

Přestože bychom si mohli myslet, že Dolní Počernice oplývají kvalitní zelení, skutečnost a naše zkušenosti hovoří jinak. Podívejme se nejprve do našeho zámeckého parku. V průběhu dubna jsme museli opět odstranit několik, naštěstí nevýznamných a neperspektivních stromů. Dalšími zákroky na stromovém patru parku byly prováděny formou bezpečnostních řezů v korunách stromů. To se týkalo zejména hráze Počernického rybníka a její těsné blízkosti. Další zákroky na zeleni byly prováděny v přírodní památce Počernický rybník, kdy jsme museli ve spolupráci s pracovníky Odboru ochrany MHMP a Českých drah odstranit stromy a nebezpečné větve, které ohrožovaly trakční vedení drážního tělesa.

Velmi nám bylo líto dřevin, které musely být odstraněny v rámci revitalizace Rokytky a v rámci připravované veřejně prospěšné stavby kanalizačního sběrače H pod Vinicí. Další úbytek zeleně zaznamenáme na koruně dálničního tělesa – SOKP stavba 510 z důvodu výstavby nových protihlukových stěn na Vinici. Zde ovšem dojde k náhradní výsadbě v počtu 2000 stromů.

Pokud je to možné, snažíme se vždy o náhradní výsadby ať již stromů nebo květin, zejména v zámeckém parku a v historickém jádru naší MČ. S tím vším je však spojena následná údržba veřejné zeleně, která je velmi náročná a v našem případě je zajišťována buď dodavatelsky, nebo „vlastními silami“. Naši pracovní četou, která tyto práce provádí,

posílila v dubnu paní Tereza Šolcová, která má v této oblasti velké zkušenosti, takže si slibujeme zlepšení stavu zeleně i veřejného pořádku.

Přiložený snímek nám ukazuje náhradní výsadbu za dvě odstraněné lípy na ul. Národních hrdinů.

ÚMČ Praha – Dolní Počernice

Opravy v ulici Národních hrdinů

Vážení spoluobčané,
již delší dobu odpovídám jednotlivě na dotazy a stížnosti stran kvality povrchu ulice Národních hrdinů v úseku od čp. 73 (Median) po ulici Do Svěprav, tj. na hranici k.ú. Dolní Počernice. Z toho důvodu uvádím informace v DPZ, aby bylo všeobecně známo, proč špatný stav tohoto úseku trvá. Po několika mých urgencích na Investiční odbor MHMP (dále jen INV) a Technickou správu komunikací hl. města Prahy (dále jen TSK) sděluji, že situace se má takto:

Zmiňovaný úsek této ulice má ve své správě TSK. Vzhledem k tomu, že tato společnost z nedostatku finančních prostředků prováděla pouze jeho běžnou údržbu (a někdy pohřichu ani tu ne), převzal rekonstrukci této ulice bývalý Odbor technické vybavenosti MHMP, dnes INV. Tento odbor zajistil vypracování projektové dokumentace a následně nabylo dne 21. 10. 2021 vydané stavební povolení na tuto akci právní moci.

Stavba je zařazena do tzv. technické vybavenosti MČ pod názvem „stavba 0134 - TV Dolní Počernice – etapa 0029“. Vedení naší MČ bylo INV vyzváno, aby pro letošní rok stanovilo své priority v pořadí staveb TV. Bylo rozhodnuto, že prioritou číslo jedna je rekonstrukce ulice Úpická – etapa 0009, když na tuto stavbu je již vybrán zhotovitel a její obyvatelé na její realizaci čekají cca 8 let.

Mimochodem, tato stavba by měla být po vyjití tohoto čísla DPZ již zahájena.

Na odboru INV je nyní připravován výběr zhotovitele na rekonstrukci úseku ulice Národních hrdinů ve směru na Horní Počernice, avšak vzhledem k finančním možnostem INV nemůžeme očekávat, že tato rekonstrukce bude zahájena v letošním roce. TSK přislíbila, že do doby zahájení stavby bude na tomto úseku provádět běžnou údržbu, což se v minulých týdnech, jak vidno, stalo.

Zmíním ještě, že v očekávání jsou i obyvatelé Vinice, kde se na rekonstrukci zbylého úseku ulice Nad Rybníkem – etapa 0030, připravuje na INV výběr projektanta. Další urgentní akcí, která je projektově připravena, je etapa 0028 – Rekonstrukce pěších lávek u mostu přes Rokytku.

Jak je z výše uvedeného zřejmé, je všechno jen o penězích, a to v řádu milionů, přesahujících vysoko číslo 10. Naše MČ takové částky nemá k dispozici, takže se musíme spoléhat na finanční prostředky, které jsou přiděleny na jednotlivé akce v rozpočtu hl. m. Prahy.

Nezbývá tedy, než se obrnit trpělivostí a pochopit, že další případné stížnosti tohoto charakteru nemohu z výše uvedených důvodů kladně vyřešit.

Zbyněk Richter, starosta

Průběh staveb u Vinice

Vážení spoluobčané,
v průběhu července a srpna 2023 bude provádět spol. Liadur s.r.o. montáž nových protihlukových stěn na stavbě „D0 510 Satalice – Běchovice, PHS Dolní Počernice, SO753 – Protihlukové clony na D0 510“.

Konkrétně se jedná o úsek v oblasti Vinice od „slepého“ mostu přes okruh po začátek přemostění Počernického rybníka. Rada MČ Praha – Dolní Počernice absolvovala se zástupci zhotovitele i investora (Ředitelství silnic a dálnic) několik jednání, která byla ze

strany RMČ vedena se snahou co nejméně zatížit dopravu z této stavby naší MČ. Po zvážení několika variant jsme se rozhodli o využití cyklostezky A 258 v úseku od čp. 73 (Median) na ul. Národních hrdinů až po dálniční těleso. Bylo dohodnuto, že spol. Liadur upraví cyklostezku pro pojezd těžkou technikou, spočívající v kacení a prořezu náletových dřevin a částečném zpevnění povrchu cyklostezky pro zásobování stavby – autodomíchávače s betonem, odvoz zeminy, návoz stavebního materiálu. Abychom úplně vyloučili dopravu na stavbu ze zástavby Dolních Počernic, jednal

starosta Zbyněk Richter se samosprávou MČ Praha 20 – Horní Počernice o možnost příjezdu na staveniště ve směru od Horních Počernic po ul. Do Svěpravic a dále Národních hrdinů kolem golfového hřiště. Bohužel toto jednání nebylo úspěšné, neboť Praha 20 se v tomto období „potýká“ se značnými dopravními problémy spojenými s uzavírkami na jejich území a příjezdová trasa by musela být vedena obytnou zástavbou Horních Počernic, což bylo pro jejich vedení neakceptovatelné.

Hlavní příjezd těžké techniky tedy bude po ul. Národních hr-

dinů ve směru od ul. Českobrodské. Důležité ovšem je, že doprava na staveniště se vyhne až na malé výjimky naší lokality Vinice a po ukončení stavby bude cyklostezka A258 nově upravena.

Doufejme, že tuto významnou stavbu „přežijeme“ bez úhony a že po dokončení bude mít příznivý dopad na naši MČ a zejména pak na Vinici. Prosíme tedy naše občany o trpělivost a věříme, že stavba dodrží harmonogram a bude ukončena před začátkem nového školního roku.

Rada MČ Praha – Dolní Počernice

Divočákům se na jaře raději vyhněte

Vážení spoluobčané,

jistě vás průběžně zajímá situace v souvislosti s výskytem divočáků v intravilánu (intravilánem je označována ta část území obce, která je z větší části zastavěna) Dolních Počernic a okolních městských částí (Horní Počernice, Kyje, Běchovice). Pro vaši informaci jsme položili několik otázek hospodáři honitby, Mgr. Jaroslavu Hájkovi.

1. Pane magistře, můžete našim čtenářům sdělit rozsah území honitby a kdo a na základě čeho ji spravuje?

Honitbu Horní Počernice, která zasahuje do několika MČ – Horní Počernice, Dolní Počernice, Kyje, Běchovice, získal na základě výběrového řízení ze dne 18. 12. 2018 pan Radek Hertl. Velikost honitby je 811 hektarů.

2. Co je největším problémem hospodaření v honitbě?

Jako největší problém vnímáme problematický odlov černé zvěře v těsné blízkosti obydlí. Vzhledem k umístění honitby na okraji Prahy, počtu obyvatel a přibývajících zástavby, je bezpečný odlov divočáků naší nejvyšší prioritou. Z tohoto důvodu jsme se přihlásili do výběrového řízení, abychom značně zredukovali vysoký počet divočáků v těchto lokalitách.

3. Zabýváte se pouze divočáky nebo i jinou zvěří?

Ano, samozřejmě se zabýváme i ostatní zvěří, ale prioritou je odlov černé zvěře, která občany Prahy trápí nejvíce.

4. Divočáci jsou u nás velké téma. Jakým způsobem snižujete jejich počet?

Nájemce pan Radek Hertl přizval do skupiny zkušené myslivce, kteří k myslivosti a odlovu zvěře přistupují velmi profesionálně a věnují této činnosti spoustu času. Každý lovec využívá nejmodernější lovecké vybavení jako např. noční vidění, termovize.

5. Naši občané jsou občas vystrašení při střetu s divočáky. Jak se máme v takových případech chovat?

Divoké prase je běžně velmi plaché a chytré zvíře, lidem se vyhýbá. Výjimkou je období jara, kdy bachyně mívají selata a také je brání a ochraňuje. V tuto dobu pak vnímá člověka, nebo psa jako nebezpečí. Pokud tato situace nastane, v klidu se snažte vzdalovat od zvířete.

6. Víím, že divočáci jsou velmi chytří a migrují. Jak je tedy možno přelstít a odstřelit?

K tomu nám myslivcům slouží krmeliště a vnaďiště, kam se divočáci lákají na krmivo a kde dochází k bezpečnému odlovu. Bez těchto vnaďišť by byl odlov prakticky nemožný, vzhledem k poloze honitby a protože černá zvěř žije a prochází v těsné blízkosti obydlí.

7. Jaké máte bezpečnostní předpisy při výkonu vaší činnosti?

Všeobecně se řídíme zákonem o myslivosti a zákonem o zbraních a střelivu. Pro každého myslivce v této honitbě je vždy prioritou bezpečnost při střelbě.

8. Co by naši občané neměli dělat ve vztahu k divoké zvěři a k přírodě?

Každá zvěř, včetně divokých prasat, se schovává v krytu, kde je doma a cítí se tam v bezpečí. Krytem se rozumí např. rákos, husté křoví, traviny, šípek apod. Pro klid veškeré zvěře a bezpečnost občanů i bezpečnost psů je důležité nechodit do krytů, kde tato zvěř žije.

9. Můžete nám sdělit nějakou statistiku v odstřelu divočáků?

Za poslední 4 roky, kdy se stal novým nájemcem honitby Horní Počernice pan Radek Hertl, dochází opravdu k intenzivnímu odlovu divokých prasat:

2019/2020 – 70 ks, 2020/2021 – 67 ks, 2021/2022 – 76 ks, 2022/2023 – 69 ks.

Děkujeme za zajímavé informace.

Zpovídal **Zbyněk Richter**, starosta MČ Praha - Dolní Počernice

Novinky a zprávičky z KC JAKO DOMA

Přihlásila jsem MČ Dolní Počernice do dubnové výzvy **10 000 kroků** – <https://portal.desettisickroku.cz/> s cílem podpořit chůzi v naší městské části. Chůze je zdraví prospěšná aktivita a okolí je plné příhodných a velmi zajímavých tras. Stanovili jste si osobní výzvy, obuli tenisky a pustili se do soutěže. Gratuluji všem zapojeným

ke splnění chodeckých výkonů. Nejlepší chodci a chodkyně budou vyhlášeni na Svátek sousedů.

8. června 2023 (změna termínu) nám manželé Bartoníkové představí své rodinné vinařství. **Vinařství Bartoník** vyrábí nejen výborné víno, ale za pozornost stojí i bylinkové nebo ovocné sirupy a lahodné vinné mošty. Manželé Bartoníkové nás již navštívili v září 2022 a produkty jejich vinařství měly velký úspěch.

Při této příležitosti vyhláší KC Jako Doma **turnaj v KROKETU**. Soutěžit budou tříčlenné týmy všech věkových kategorií a přihlásit se můžete na info@kcjakodoma.cz a nebo osobně v KC. Začátek turnaje v 18.00 hod.

Vše najdete na www.kcjakodoma.cz

Při návštěvě našeho webu se nezapomeňte zaregistrovat k odběru novinek, ať vám nic neujde :-).

Zdeňka Čápková – vedoucí KC Jako Doma

PS: Děkuji všem za účast na úklidu naší komunitní zahrádky. Přišlo nám pomoci patnáct lidí. Jste úžasní :-)

Tuto zábavnou událost měl pod palcem Peter Galád. Náš dvorní zahradník se naší zahradě věnuje již od otevření KC v únoru 2022. Popsal to ve svém literárním díle, viz níže.

Zahrada

Ve stínu největšího dubu, největšího v celých Dolních Počernicích, stál domeček.

Domek staříčků, chátrající, dožíval svůj dlouhý život. Lidé chodili okolo a napadlo je, že by uprostřed staré (i Staré) obce ještě mohl posloužit. Dobrým nápadem bylo vytvořit místo, kde by se mohli setkávat lidé s možností něco společně zažívat, něco si navzájem předávat, anebo si jen tak pohovořit.

Mnoho úsilí bylo vloženo do projektu, do shánění grantu, do vlastní stavby. Dívali jsme se z okna knihovny, jak rostou zdi, jak rychle pokrývá stavbu střecha. Přibyla okna, objevily se dveře a v krátkém čase padl dočasný plot... Spojila se plocha mezi poštou, knihovnou, muzeem a nově zrozeným komunitním centrem.

Projekt Komunitního centra JAKO DOMA se stal skutečností. Ovšem budova byla prázdná. Nyní šlo o to, jak probudit nové místo k životu – vložít do něj srdce. Díky nasazení kolektivu kolem vedoucí Zdeňky Čápkové se začala budova zaplňovat. Přibyl nábytek do interiéru, také další praktické zařízení. Hlavně se rychle rozeběhlo mnoho aktivit pro tvorbu a společné trávení času. Najednou jako bychom byli doma s novými přáteli a mohli si navzájem sdílet.

Pod korunou dubu začal domek žít svým vlastním životem. Bzučelo v něm jako v úlu (to má asi něco společné s Uli Šmídovou, novou pracovnící komunitního centra?). Včelky nosily do úlu barvičky, papíry, nitky, látky, šicí stroje, pingpongové páčky, skleničky a hrnky. Na stěnách postupně rozkvetly obrazy, vitríny se pyšnilly vyšíváním sashiko, z keramické pece vyběhli králíci, vylétli ptáčky, vyndaly se misky, hrnečky atd.

Před krásně bílými stěnami domu se rozkládal kus pusté země. Jak vynést před budovu včelí ruch? Jak se napojit na vzduch, přírodu a krásu nahodilosti? Hledali jsme „projekt – neprojekt“, abychom se mohli těšit ze zahradní úpravy. Nepřáli jsme si vytvořit „umělý park“, toužili jsme spojit rostlinné společenství s přirozenou krásou.

Hledat průnik mezi našimi představami a představou toho, který je nad námi. Kdesi v té spleti takzvaných plevelů, tedy rostlin, které jsme se rozhodli takto nazývat, a dekorativními květinami známých z našich zahrádek a lesklých časopisů.

Pokud si myslíte, že naše zahrada vypadá halabala, tak je to správně. Dům: budova hranatá, pravouhlá, symetrická, odvažují se říci umělá. A my k ní potřebovali vybudovat kontrast. Něco, co by změkčilo hranaté tvary, co rozvlnilo „tuhé“ linie.

Nabarvili jsme bílou fasádu pastelovými barvami letniček, trvalek a kvetoucích plevelů. Stačilo použít pár dominantních prvků, v našem případě bobkovišně (Prunus laurocerassus), motýlí keř (Budlleya), popínavou vistirii a hlavně na čestné místo do vyvýše-

ného záhonu před vchodem okrasnou jablůň. Potom jsme zasadili vše, co přišlo pod ruku, co kdo donesl (a donese), co rostlo samo od sebe. Náš základní prvek je výborný. Je to směs záhonových letniček (na začátku je dobré směs semen koupit). Ne všechny letničky se vysévají samy, semena se navíc těžko sbírají. A skutečně. Záhon, co narostl a vykvetl, lákal včely, jásal, usmíval se celé léto pastelovými barvami jako kdyby ho vyrobili na výtvarném kroužku.

Tato **naše zahrada**, i když je to ve skutečnosti spíše jen zahrádka, má v matrice zapsáno mnoho rodičů. Sletěly se včelky: senioři. Oni spíše přicupkali okolo záhonů. Rozebrali si lopatky, hrabičky, rýče a pustili se do obhospodařování země. Často použili holé ruce. Radost z toho, jak se vám půda přesypává mezi prsty... A ta vůně. Vůně naší podstaty, dotyky s tím, co nás všechny spojuje. A očekávání budoucích výsledků. Po práci nás čekala za odměnu výborná

polívčička paní šéfové, k tomu posezení, káva, sladkosti. Prostě pohoda jako doma.

Na vyvýšený záhon jsme dosadili bylinky: mátu, šalvěj, routu, meduňku, listovou petrželku. Nějakým záhadným způsobem se tam objevila i zelenina. Největší radost jsme měli z dýní, které byly při následující brigádě odměnou v podobě další výborné polévky. Do obrovských rozměrů dorostla sladká rajčata, která jako mimozemská monstra lezla po chodníku, koho že polapí do svých chapadel. Zahrada nás provedla celou sezónou a v zimě si velmi dobře oddechla. Už i v tomto roce jsme do ní před sezónou zlehka zasáhli. Protože už odkvetly drobné krokusy, čekáme na narcisy, tulipány a ??? další... Těšíme se na léto a na pestrou, překvapivou paletu barev a tvarů, vůní, motýlů a včelek.

Peter Galád

Foto: Zdeňka Čápková

JAKO DOMA Komunitní centrum
MČ Dolní Počernice

Jan Paul | O ŠTĚSTÍ V UMÍRÁNÍ

AUTORSKÉ ČTENÍ Z KNIHY A BESEDA S AUTOREM

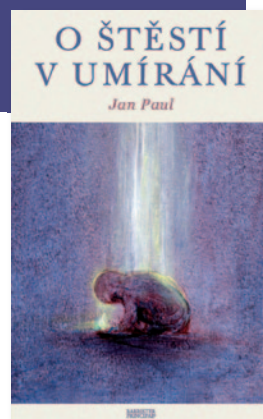
Komunitní centrum Jako doma, Dolní Počernice

Ve středu 24. května 2023 od 18 hodin

VSTUP DOBROVOLNÝ

Zveme vás na autorské čtení a besedu s autorem a malířem Janem Paulem o dobrém umírání. V líčení dramatických událostí v knize vychází autor z autentické osobní zkušenosti, popisuje podstatné chvíle prožité s matkou během pěti let, když v 81 letech přežila těžkou operaci, a už se o sebe nemohla starat. Autor zaznamenává nevšední příběh statečné ženy, která s pomocí rodiny překonala nejchmurnější lékařské prognózy, a reflektuje i osudy umírajících ve stávajícím systému zdravotní péče. Co to je smrt, a jaký má význam pro život člověka? Jak ji prožívá umírající, a jak jeho blízcí, kteří ho provázejí v posledních chvílích života? Proč u nás umírají lidé v nemocnici a mnohem méně

doma v kruhu rodiny, jak to bývalo po staletí zvykem? Je smrt skutečně definitivním koncem života? To jsou otázky, a ještě mnohé další, na které se autor snaží ve své knize odpovědět, a na které bude odpovídat při besedě. Knihu bude možné v omezeném množství na místě zakoupit.

STAROU OBCHODNÍ STEZKOU Z KOLÍNA DO PRAHY

2. část • Středověké krčmy a hostince

V minulém Dolnopočernickém zpravodaji vyšlo první vyprávění o staré obchodní stezce z Kolína do Prahy, která vedla přes naši obec. Významnou památkou na ní je náš hostinec „Na Barborce“, který byl původně formanskou hospodou. A právě formanům byla věnována první část našeho vyprávění. Ovšem dalším důležitým prvkem zmíněné obchodní stezky byly i středověké krčmy a hostince. O tom, jak to v nich vlastně tehdy fungovalo, si povíme v další části našeho vyprávění. Historik Petr Dočekal o nich publikoval na svých webových stránkách velmi zajímavé texty, které nám, na prosbu redakce DPZ, dovolil přetisknout, za což mu redakční rada DPZ velmi děkuje. Tak jak to tehdy, ve středověku, v těch krčmách a hostincích vlastně, fungovalo ...

V českých zemích je existence krčem věrohodně doložena v 9. století, kdy se středověký text zmiňuje o zájezdních hostincích na obchodní cestě ze saské Žitavy do Čech. Zařízení poskytující služby pro cestující byly tedy prvními hostinci v Čechách. Středověký cestovatel nevyhledával rovnou útočiště v hostincích či jiných zařízeních poskytujících ubytovací služby, tak jak je tomu dnes, nýbrž nejdříve zkoušel najít pomoc u lidí ze své sociální vrstvy – to znamená, že rytíři hledali pohostinství na hradech, kupci u kupců, mniši i šlechta v kláštorech. Až pokud se žádná taková možnost přenocování nenašla, přišel na řadu hostinec.

Hostinská zařízení ve městech či vesnicích totiž zvláštním přepychem nepřekypovala, jejich vybavenost byla velice skromná. V těchto „hotelích“ byly postele s jednoduchými pelestmi, kde se muselo namačkat několik poutníků. Často se spalo na lavicích či na slámě na zemi. Hosté ulehli tam, kde bylo místo. V šenkovní místnosti na stolech nebo lavicích, v komorách nebo společně v jedné místnosti s hospodským a jeho rodinou.

Samozřejmě, že se našlo mnoho stěžovatelů, jak ze strany hostů, tak ze strany hospodských, na podmínky ubytování. Proto byly panovníky vydávány různé předpisy, upravující dopodrobna práva a povinnosti obou stran. Tak bylo například stanoveno, že host, který se v hostinci stravuje, nemusí již platit za nocleh. Hosté platili šenkýři za slámu a seno pro zvířata, pokud měli svoje krmení, platili hostinskému nájem chléva.

Chudí pocestní, pokud nemohli z důvodu nepříznivého počasí, nocovat pod širým nebem, se uchýlovali mnohdy do zařízení zvaného „herberk“. Šlo o velkou místnost, kde lidé přespávali pod jednou střešou společně se zvířaty. Cestovatel se musel sám postarat o koně, pouze v dražších herbercích zaopatřoval zvířata najatý čeledín. Stravování bývalo započítáno v ceně ubytování. Spalo se buď na lavicích, nebo na zemi, potřeba se vykonávala do společného kýble. Herberky měly také ve středověku jednotlivé cechy, a tak vandrovní tovaryšové museli vždy vyhledat noclehárnu dle svého řemesla. Cech si tuto ubytovnu udržoval, učedníci zde mohli přespát bez poplatku. Nejprostší herberky určené pro přenocování tuláků byly povětšinou umístěny hned u městské brány. Je pochopitelné, že prostředí v těchto útulcích bylo ideální pro šíření nakažlivých chorob. K ubytování pro pocestné sloužily rovněž hospice při kláštorech. V nich se ale mniši starali i o nemocné.

Zmínky o krčmách se ve spisech dobových tvůrců kronik objevují někdy na počátku 11. století. To však již byl nějaký čas rozvoj pohostinských služeb v plném proudu. Hostince nesly funkci významných ekonomických a komunikačních institucí. První hostince vznikaly při kláštorech a sloužily k občerstvení a ubytování věřících poutníků. Ke konci 11. století a počátkem 12. století už vznikaly hostince jako houby po dešti nejen ve městech, ale i na vesnicích. U cest byly zakládány tzv. formanské hospody, což byly zájezdní hostince, ve kterých přespávali se svými vozy formané, tedy nájemní přepravci (viz minulé číslo DPZ). V podstatě tehdy existovaly dva druhy hospod. Jednak luxusnější hostince zájezdní – formané si zde mohli dovolit určitou vyšší úroveň služeb. Pak především fungovaly obyčejné krčmy s právem šenku, ve kterých s korbelem v ruce splachovalo pot z celodenní dřiny mnoho poddaných.

Ve středověku hospoda sloužila i k zásobování obyvatel různými dovezenými druhy zboží. Lidé si u šenkýře kupovali sůl, koření nebo i maso. První hospody ve městech provozovali ve svých domech právovéarečníci, kteří v nich šenkovali vlastní uvažené pivo. Později se hostinská činnost stala živností nájemnou. Ve městě byla krčma bezprostředně svázána s tržištěm. Jednak se v ní stavovali kupci a formaní a o dnech trhů se plnila vesničany, a také sloužila jako místo uzavírání obchodů.

Pokud bylo předmětem obchodu zboží vyšší hodnoty, probíhala transakce podle specifického scénáře: dohoda o ceně před svědky, předání peněz, podání ruky a počastování nápojem všech, kteří se obchodu účastnili – tedy prodávajícího a svědků. Obřad se odbyval právě v krčmě. Proto byla náměstí a tržiště obklopena často větším počtem krčem. V oblastech Polabí je doložena i jiná funkce hostinců. V krčmách se shromažďovaly odvody daní, cel či jiných feudálních poplatků. Tyto součásti tamní berní soustavy

měly formu naturálií. Vrchnostenští úředníci poté svázeli na vozech „odvedené daně“ na panské sídlo.

Ve městě nebylo dovoleno zakládat hospodu komukoliv, budoucí krčmář musel získat městské právo k šenkování. I když měla městská pokladna z provozu hostinců a prodeje piva v nich nezanedbatelné příjmy, přesto byli konšelé při udělování krčmářského povolení opatrní, zvláště když se jednalo o žadatele přespolního.

Hospoda v oněch dobách byla neoddělitelnou součástí domu šenkýře. Domácnost hospodského byla s krčmou propojena. Neexistovalo soukromí pro rodinu, celá domácnost majitele byla do provozu hostince zapojena. Každý měl svůj úkol, svou práci. Vlastní výčep většinou vedla manželka hospodského nebo vdova po něm. Návštěva šenku tak byla v podstatě na úrovni sousedské návštěvy.

Samozřejmě, že se však přístup personálu různil dle typu příchozího. Spektrum návštěvníků bývalo totiž velmi pestré – od nižší šlechty, přes duchovenstvo, měšťany, sedláky až k lidem stojícím na okraji společnosti, kteří v některých krčmách nalézali vhodný úkryt. Potencionální hosté středověkých krčem rozpoznali stavení, kde se čepovalo pivo, dle slaměného věchýtku (svazek kratších stébel slámy svázaný nebo skroucený), který byl zavěšen nad vchodem nebo ve štítě domu. Běžné hostince byly vybaveny velice prostě. Šenkovní místnost bývala prostá jizba s hliněnou podlahou, měla dva až tři stoly

s trnoží a dřevěné lavice. Stěny hospůdky byly ověšeny množstvím nádob – konvic, korbelů, žejdlíků. Pivo se nosilo ze sklepa v plechových konvicích a v krčmě se chladilo v dřevěných bečkách naplněných studenou vodou nebo ledem. Odměřovalo se plechovými žejdlíky. V pozdějších dobách musel být v každé krčmě úředně „ocechovaný žejdlík“. Nádoba měla při kraji připevněn hřebík označující správnou míru. Rychtář, radní nebo obecní zaměstnanci pak kontrolovali pravidelně nebo náhodně věrohodnost úředně potvrzeného žejdlíku. Pokud žejdlík neodpovídal nařízení, „na místě jej provrtali“, což znamenalo odejmutí živnosti. Každý host měl právo zkontrolovat si správnou míru svého moku. Krčmáři nešidili hosty jen „podmíraky“, ale různě pivo ředili vodou nebo do kvalitního nápoje přilávali patoky nebo jiná řídká piva.

První vesnické krčmy byly většinou spojeny s rychtou. Rychtář byl dosazován do čela vsi vrchností, ať již feudálem nebo představitelem města, kterému vesnice patřila. S touto funkcí bylo spojeno i právo výčepní, tedy možnost provozovat v obci hospodu jako jednu z nejvýznamnějších vesnických živností. První hospodou ve východomoravských krajích bývalo fojtství. Fojtí totiž měli výčepní právo a také povinnost šenkovat panské pivo a kořalku. Později se ve vztahu k provozu hostinců vyvinula kontrolní činnost rychtáře. Rychtář dozíral na to, aby se v krčmě neprodávalo cizí pivo nebo kořalka (než ta panská) nebo zda se dokonce v obci tyto nápoje neoprávněně nevaří. Dále kontroloval, zda sousedé nevysedávají v krčmě ve všední dny, zda nehrají karty nebo v kostky o peníze nebo o pivo. Do krčmy svolával rychtář také obecní schůze, kterých se museli zúčastnit všichni sousedé. U žejdlíků pivního moku se oznamovaly a projednávaly záležitosti obecního zájmu a majetku.

V pozdějším období středověku již nebylo provozování hospody záležitostí pouze rychtáře či fojta, nýbrž vrchnost sama ve svých poddanských vsích hostinec přímo provozovala nebo měla právo si ji „vysadit“ čili zřídit a poté pronajímat. Záleželo na exkluzivně samotného umístění šenku. Později samotné vesnice krčmy zakládaly a pronajímal. Stavebně se krčmy nelišily výrazně od jiných vesnických domů. Obytná část třídlínného stavení sloužila jako šenkovna.

Dobové předpisy kladly na hostinské různé povinnosti. Každý krčmář musel dohlížet na to, jaké má hosty, nesměl ubytovávat neznámé osoby déle než tři dny bez vědomí a souhlasu rychtáře, jinak za takového nenahlášeného hosta zaplatil finanční pokutu. Když host neměl čím zaplatit, hostinský měl za povinnost vyžádat si něco do zástavy. Stravování a ubytování bylo jednoduché – host jedl z jedné mísy společně s rodinou hostinského, na noc byl uložen tam, kde bylo místo, většinou v šenkovní místnosti na stole nebo na lavici. Pokud měl příchodí u sebe zbraň, musel ji odevzdat krčmáři do úschovy. Krčmář nesměl dovolit hru v kostky nebo karty a nesměl nechávat lidi sedět v krčmě přes noc. Obecní sluha mohl v krčmě karty a kostky odebrat. Na pijáckém večeru nesměly být uzavírány obchody, výměny ani dohody. O nedělích a jiných svátcích se neprodávala a nečepovala pá-

lenka ani pivo před kázáním a mší svatou. Nedodržení předepsaných povinností bylo trestáno pokutou. Hostince se většinou zavíraly s počátkem obchůzky ponocného, tedy do jedenácté hodiny noční, ale samostatně šenkující vdovy zavíraly již dříve. Hospodští šenk otevírali nejčastěji až „po práci“, nejednou však už od rána. Vesnický krčmář ukončoval každou návštěvu sousedů „vysvícením“. Vzal svítilnu a doprovodil hosta až před jeho dům. Návštěvníci krčmy se v dobových textech označují jako „pitelé“. Jinou skupinu tvořili přespolní. Ženám v doprovodu muže nebo mužů nikdo účast v krčmě nezakazoval. V krčmě se vlastně odehrával vesnický život, tvořilo se zde také veřejné mínění na vesnici. Krčma, spolu s mlýnem, zajišťovala obchod na vsi. Nebyla však k nalezení v každé vesnici, obvykle se nacházela ve větších vsích s farním kostelem. Kromě funkce shromaždiště byla i místem tanečních zábav. Hospodský měl také stárou, byť nevelkou, zásobu peněz, tudíž měl většinou i příjmy z půjčování hotovosti. Existence krčem tehdy přinášela kromě kladných stránek v podobě stravování, občerstvení, odpočinku, společenského kontaktu, také negativní jevy ve formě hazardních her, prostituce, opilství, jiných zločinů. Kniže Břetislav dokonce již v roce 1039 vydal zákony, týkající se dodržování mravnosti v hostincích. Za porušení předpisů byli trestáni nejen samotní hříšníci, ale také krčmář. Výčepníci neboli šenkýři se sdružovali do bratrstev, nikoliv cechů. Byli pod přímým dohledem tzv. šestipanského úřadu (zasedalo v něm šest pánů). Ve znaku měli štít a na něm pod korunou dvě zkřížená žezla. První zmínky o samostatných „bratrstvech šenkéřů“ pocházejí již z poloviny 14. století.

Středověké krčmy neplnily pouze roli občerstvovacích a stravovacích zařízení, ale lidé sem chodili také z důvodu společenského setkávání a zábavy. Již od dob starověkých se osazenstvo hostinců, mnohdy posilněné alkoholem, často uchýlovalo k různým hrám, většinou v jejich hazardní formě, což znamená, že s hrálo o peníze. Ale o tom, a i o tom, co se v takových středověkých krčmách servírovalo k jídlu a k pití, si povíme zase příště.

*Za článek o středověkých hostincích a krčmách velmi děkuje redakční rada DPZ jeho autorovi panu **Petru Dočekalovi** – viz <https://haccp.estranky.cz/na> (úvod k článku **Martin Šíla**).*

Velikonoční inspirace a vynášení Morany

Na letošní Smrtnou neděli jsme (nejen) pro obyvatele Dolních Počernic opět přichystali velikonoční výstavu spojenou s ukázkami tradic spojených s tímto svátkem, pečením různých dobrot a rozmanitou výzdobou. V Oáze (infocentru a muzeu), v Komunitním centru Jako Doma a v prostorách stodoly i nádvoří Českého statku probíhaly dílničky pro děti, pletly se pomlázky a košíky, krásli se vejčíčka různými technikami, vyráběly se píšťalky a zdobily perníčky. Bylo možné sledovat kováře při jejich práci a případně zakoupit výrobky nejen z jejich dílny, ale i různé hrníčky či formy na pečení od keramického mistra a také výpěstky hýřící veselými barvičkami od paní květinářky. K dobré náladě nám celé odpoledne po loňském úspěchu znovu vyhrávala cimbállovka Žandár a celé nádvoří provoněla horká medovina od místního včelaře, který nabízel i svůj výtečný med. Hlad a žízeň bylo možné poté zahnat v restauraci na Českém statku, protože upečené mazance s nádivkami a beránky, které měly sloužit původně jako vzorky alespoň po dobu výstavy, byly postupně ochutnávány až do posledního drobků. :)

Před pátou hodinou se shromáždily děti pod vedením paní učitelky Hubáčkové a Honzíkové spolu s dalšími krásně nastrojenými děvčaty a chlapci do průvodu, do jehož čela se postavil Martin Šíla s vlastnoručně vyrobenou Moranou a následně se k němu připojili i ostatní vystavovatelé a návštěvníci. Za zpěvu a pronášení říkanek průvod prošel částí parku a svoji pouť zakončil vhozením zapálené Morany do Rokytky, čímž jsme se pomyslně rozloučili se zimou a konečně vyšli vstříc očekávanému jaru.

Děkujeme všem pomocníkům a aktérům, kteří se zasloužili o krásné a inspirativní odpoledne, a také sponzorům Coca-Cola HBC a spol. BEA za nápoje a cukrovinky pro děti.

Markéta Brožová, Oáza Dolní Počernice

Velikonoční tvoření v muzeu

Na jarní období připravila Oáza Dolní Počernice pro děti MŠ a 1. stupně ZŠ výchovně-vzdělávací program na téma Velikonoce.

Zúčastnilo se ho se svými učitelkami bezmála 130 dětí, jejichž milé reakce nás velmi potěšily a utvrdily v tom, že podobné akce mají smysl.

Děkujeme tímto také Haně Jirsákové, Haně Moravcové, Zdeně Papežové a Janě Víchové, které nám s dětmi pomáhaly.

Markéta a Ivanka z Oázy

„Dne 31. 4. se děti 2. ročníku ze ZŠ Orangery přišly naladit na období Velikonoc do informačního centra Oáza v Dolních Počernicích. Tam je čekala nejen tematická výstava, ale i pestrý program. Děti poznávaly velikonoční tradice, zvyky, zapomenuté legendy a jiné zajímavosti. Vyzkoušely si také barvení vajíček pomocí cibulových slupek a na úplný závěr přišla ochutnávka velikonočního beránka. Všichni si čas strávený v Oáze dosyta užili a už se těší na další příležitost k návštěvě.“

Mgr. Tereza Cherni (učitelka)

Foto: Ivana Radvanová

Beseda s MUDr. Pavlem Bémem aneb Putování po vrcholcích světa Mount Everest, K2...

Poslední únorový den se v hotelu Svornost sešli milovníci hor a příznivci vysokohorské turistiky na besedě s MUDr. Pavlem Bémem.

Příznám se – já byla od začátku do konce unešena poutavým vyprávěním doprovázeným nádhernými fotografickými a filmovými záběry z míst, kam se člověk běžně nemá šanci dostat... Ten, kdo

se chce měřit s těmito němými velikány, musí prokázat nekonečnou odvahu a vytrvalost, věnovat spoustu času své fyzické i psychické přípravě, milovat hory v celé jejich ledové kráse i s jejich stinnými stránkami a hlavně mít kolem sebe lidi, na které se může ve všem spolehnout. Protože, slovy Pavla Béma, na tom závisí jeho život, což v těch nejextrémnějších podmínkách zažil na vlastní kůži...

Příjemný a inspirativní večer skončil až dlouho po plánovaném čase, neboť hosté měli spoustu zvědavých otázek, a také byli MUDr. Bémem odměňováni krásnými publikacemi či DVD o horách a proběhla též následná autogramiáda.

Děkujeme mnohokrát za zprostředkované setkání, kterého jsme mohli být účastní především zásluhou starosty Zbyňka Richtera.

Markéta Brožová, Oáza Dolní Počernice

MUDr. Pavel Bém vypráví v hotelu Svornost o svých výpravách na vrcholy hor.

INDIÁNSKÉ LÉTO

Oáza Dolní Počernice zve malé i velké na indiánské odpoledne
s večerním promítáním filmu Old Shatterhand

PROMÍTÁNÍ ZAČÍNÁ PO 21:30 hod.

15.6.2023 17:00-20:00 hod.

PROGRAM

- prohlídka indiánského Tee-pee
- indiánské soutěže a projížďky na koních pro děti
- výstava ilustrací z indiánského prostředí
- opékání "**BIZONÍCH**" špekáčků pro děti
- 19:00 - 21:30 h. tramské a kovbojské písně zahraje kapela ČUTORÁ
- 21:30 h. začátek promítání filmu

Součástí indiánského odpoledne je i soutěž o nejlepšího indiána a indiánku.
Přijďte stylově oblečení, nejhezčí masky budou vyhodnoceny.
Možnost zakoupení občerstvení.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Vždy mě bavilo rozplétat složité věci, říká v rozhovoru Josef Nožička

Ing. Josef Nožička, Ph.D. se narodil 15. 7. 1975 v Mělníku. Dětství a dospívání prožíval z větší části v Dolních Počernicích, z menší pak na zahradě svých prarodičů ve Všetatech. Za určující pro své dospívání považuje rok 1989, kdy byl studentem 1. ročníku gymnázia Na Pražačce. V roce 1999 absolvoval inženýrské studium v oborech Informační technologie a psychologie na VŠE v Praze a v roce 2001 roční postgraduální studium v oboru kognitivní věda na univerzitě ve Freiburgu v Německu. Doktorát získal v roce 2012 na Fakultě informatiky a statistiky VŠE v Praze. Již téměř 23 let pracuje v jedné firmě, dnes nesoucí název Seyfor a.s. jako softwarový analytik. Rád pracuje s daty a hledá v nich souvislosti. S nadšením bloudí po horách, jezdí na koloběžce a rýpe se na zahradě v hlíně. Často ho můžeme vidět v Počernicích s fotoaparátem v ruce na místech, kde se něco zajímavého děje. Je šťastně ženatý s manželkou Evou, se kterou má děti Aničku, Josifka a Klárku. Hovoří anglicky, německy, a když je opravdu zle, tak španělsky. Kromě mnoha zálib se také angažuje ve věcech veřejných, k čemuž ho prý trochu zavazuje rodinná historie. V roce 2019 spoluzaložil v Dolních Počernicích občanskou iniciativu Obecná škola, jejímž cílem bylo v první fázi především představit občanům proces přípravy projektu nové školy a docílit ve veřejné diskusi co nejlepšího projektu.

JP: Josefe, prožil jsi listopad 89 jako student prvního ročníku gymnázia, to musel být silný iniciační prožitek. Ta přelomová doba by se dala charakterizovat jako sociální a humanistické vzepětí veřejnosti, jak se mohlo stát, že ty, jak tě znám, sociálně citlivý člověk, se nakonec věnuješ něčemu pro mě tak abstraktnímu, jako jsou strukturovaná a nestrukturovaná data? Mnohem snáz bych tě viděl jako šéfa v nějaké humanitární organizaci zaměřené na pomoc bližnímu (úsměv).

JN: Jeane, o sociální práci jsem asi nikdy neuvažoval, možná jsem na ni trochu asociální. Ale otevíráš pro mě stále živou otázku: Jak má člověk zkombinovat do smysluplného celku své předpoklady s někdy protichůdným voláním? Vždycky mě bavilo rozplétat složité věci. Uvažoval jsem o medicíně nebo psychologii. V obou oborech mi ale chyběl některý talent. Když se objevily první počítače, fascinovalo mě, po krátkém období hraní, co se s nimi dá vytvářet. Softwarová a datová analýza, které se věnuji, má za úkol primárně hledat smysl v datech, pokud se to spojí s nějakým prospěšným účelem, dělá mi to velkou radost. Gymnaziální období počínaje listopadem 1989 je pro mě především obdobím rychlého zrání, jak díky odvážným spolužákům, tak i skvělým učitelům. A taky narov-

náním pokřivených časů minulých pro mou rodinu. Vlastně ale až dnes, v souvislosti s válkou na Ukrajině doceňuji, jak velký dar jsme tehdy ve svobodě a demokracii dostali.

JP: O těch rodinných nesnázích trochu vím. Tvůj děda historik – archivář nemohl kvůli svým antikomunistickým postojům a patrně i katolictví udělat docenturu, maminka se dostala na medicínu jen díky tomu, že její původ ředitel střední zemědělské školy, kterou vystudovala, odvážně zamlčel, a táta chtěl také studovat medicínu, ale kvůli původu mu to nebylo umožněno. No, a aby toho nebylo málo, tak děda z druhé strany byl kulak, vyhoštěný ze svého statku v 50. letech. Zajímavá je ale postava tvého pradědy zedníka, a komunisty, který byl snad do roku 1947 předseda MNV v Dolních Počernicích, a tvůj otec Josef Nožička byl řadu let po roce 1989 starostou Dolních Počernic. Tak mě napadá, že v tvém případě jablko padlo daleko od stromu, pomyslel jsi vůbec někdy na možnost stát se také starostou?

JN: Z legrace říkám, že u nás je starostování ob generaci, takže já nemusím. Z doby tátova starostování si pamatuju, jak pracné je veřejné angažmá a jaké má dopady na běh rodiny. Proto mám úctu k vám všem zastupitelům, kteří zodpovědně vykonáváte svou funkci. Chápu ji jako často nevděčný úkol. A vidím tu spoustu práce, kterou zastupitelé musí odpracovat už jen prostudováním někdy i stovek stran materiálů před každým zastupitelstvem. Ale na druhou stranu, pokud tvrdím, že bych chtěl, aby řada věcí začala v obci fungovat líp, je poctivé připustit, že se nějak budu v budoucnosti podílet na jejich správě.

JP: Myslím, že příležitost je vždy. Na druhou stranu není nutné si cokoliv idealizovat, řečeno starou dobrou frází: politika, pokud nemá jít o diktaturu, je vždy o kompromisech. A jak tě znám, ty moc kompromisy dělat nechceš, ale mohl by ses to naučit (úsměv).

JN: Zatím vzhledem ke svým časovým možnostem a díky tomu, že mám rád tvůrčí svobodu a zacílení na omezené množství témat, které rád dělám do hloubky, zůstávám u občanské angažovanosti a otevírání témat, která považuji za důležitá. Výhodu téhle pozice vidím taky v tom, že nemusí být vnímána apriori jako konkurenční na politickém kolbišti.

JP: Nevýhoda pozice občanské angažovanosti je ale v tom, že se nemůžeš svým hlasem podílet na rozhodování. Například vaše ini-

ciativa Obecná škola je pouze poradním hlasem, který může, ale nemusí být vyslyšen. Nechci zpochybňovat zájem občanů o dění v obci, ostatně volební subjekty usilující o úspěch ve volbách vždy mluví jménem občanů, ale odpovědnost je na těch, kteří rozhodují. Když se řekne občanská angažovanost, tak to zní zasvěceně, je v těch slovech cítit zájem o věci veřejné, nicméně máme svobodné volby, do nichž se – předpokládám – nominují právě lidé, kteří chtějí aktivně prosazovat dobré věci přímo třeba v zastupitelstvu. Sám říkáš, že pokud bys chtěl, aby některé věci v obci fungovaly lépe, tak se musíš podílet na jejich správě. Jak tedy konkrétně chceš mít s vaší občanskou iniciativou Obecná škola vliv na problematiku kolem výstavby nové školy, když se přirozeně ocitáte mimo rámec místní samosprávy s možností rozhodovat?

JN: Přesvědčit druhého o tom, že je můj návrh přínosný, můžu jen argumenty – podstatnými, přesnými a pravdivými. Pokud je bude mít ten, kdo o věci rozhoduje, a budou je mít i občané, je to z mého pohledu velká výhra. A v současnosti velká bolest naší obce. Právě na projektu nové školy se ukázalo zřetelně, že ve veřejném prostoru klíčové informace chybí.

JP: Otázku pravdy ponechme stranou, většinou každý, kdo je zainteresovaný v nějakém problému je přesvědčen o své pravdě, podstatné je, aby byl schopen uznat, že se může i mýlit, a to už je těžší. Lidé zkrátka omylní jsou a to platí obecně, pro mě, pro Josefa Nožičku i další. Co míníš konkrétně, když říkáš, že na projektu nové školy se to ukázalo zřetelně? Jaké klíčové informace chybí?

JN: Ve zpravodaji například dodnes nebyl projekt nové školy popsán a srozumitelně prezentován. Řada textů, které jsme k tématu poskytli, byla cenzurována. Dále chybí např. informace o celkovém kontextu stavby, jak třeba vypadají dobré projekty u sousedů a jaké vlastnosti dnes školy mají a mohou obci poskytnout. A všechny tyto informace jsme různými kanály jak zastupitelům, tak spoluobčanům zpřístupnili.

JP: To, že zpravodaj vaše informace nepublikoval, ještě ale neznamená, že je cenzuroval. Předem podezírat není příliš prozíravé. Navíc, prokázat cenzuru u nevyžádaných textů je obtížné, protože nevyžádané texty nemusí být publikovány, to je právo redakce.

JN: Nejsem novinář, tak používám slovo cenzura v obecnějším slova smyslu především pro poukázání na to, že řada informací, které se – byť jsme se o to opakovaně pokoušeli – do zpravodaje nesměla dostat.

JP: A co když se tam ty informace nedostaly z toho důvodu, že nebylo místo? Redakční rada vždy zvažuje priority, zpravodaj není na-

fukovací. Použil jsi slova „nesměla dostat“, nelze ale přece předem nikoho obvinít bez důkazů. Ke komunikaci, a o tu usilujete, nelze nikoho přimět tím, že mu budeme podsouvat zlý úmysl. Tohle by už mělo skončit.

JN: To ano, ale některé naše texty byly vyžádané. Navíc naše reakce na různá obvinění, publikovaná o nás ve zpravodaji, byly zkracovány. Dlužno ale podotknout, že máme pocit, že naše vytrvalost i v této oblasti už začala působit. A třeba poslední text byl po opakované žádosti publikován. Doufám tedy, že i v souvislosti se změnami v redakční radě dojde v téhle věci ke změně (úsměv).

JP: Vaše vytrvalost by bez naší dobré vůle byla k ničemu (úsměv). Nechci tě poučovat, ale slovo cenzura v obecnějším smyslu znamená stále cenzuru. Třeba byly vaše reakce zkracovány, protože nebylo místo na plnou verzi. V takových případech bývá běžné, že tomu, kdo reaguje na obvinění, je vyměřeno přibližně stejný rozsah textu k obhajobě. K tvému očekávání jen tolik, že máme schválený statut zpravodaje, a ten je závazný. Řekl jsi, že pokud bude mít potřebné informace ten, kdo o věci rozhoduje, a pokud je budou mít i občané, je to z tvého pohledu velká výhra. Na základě čeho se domníváš, že naši zastupitelé, radní i starosta od vás nemají podstatné, přesné a pravdivé informace? Pokud jste jim ty informace doručili, tak by je přece měli mít.

JN: Mají je, uspořádali jsme kvůli projektu nové školy jednání, které moderoval člen redakční rady zpravodaje Tomáš Jirsák Havran. Na ně jsme pozvali všechny zastupitele, ředitele školy, zástupce projektanta i investora, kterým je hl. m. Praha. Specialista na bezpečné cesty do škol ing. Květoslav Syrový vysvětlil zásadní rizika v dopravním řešení. Architekt Tomáš Velinský představil, jak dnes vypadají architektonické prvky a vlastnosti povedených projektů. A na závěr jsme shrnuli požadavky na kvalitní projekt, který bychom si představovali.

JP: No právě, který byste si představovali vy, jako Obecná škola, ale pokud zastupitelé vaše informace nevyužili, nemá žádný nástroj, ani oprávnění je k tomu přinutit, jak už jsem uvedl výše. To je také efekt demokracie. Zastupitelstvo vzešlo ze svobodných voleb, a o tom, jak se rozhoduje v rámci zákonných pravidel, se zodpovídá svým voličům, pokud ti se o to vůbec zajímají, což není tvůj případ.

JN: Úplně s Tebou souhlasím. Ironií je, že o tomhle projektu zastupitelé nikdy nehlasovali. Od dokončení projektu nebylo žádné jednání zastupitelstva, ve kterém by se o podobě nové školy hlasovalo. Všechna jednání, na která byli přizváni i zastupitelé, si vyžádali aktivní občané. Tím nechci vzbudit dojem, že se stalo něco protiprávního, oprávnění odsouhlasit projekt má v tomto případě zřejmě rada městské části.

JP: Pokud by ze zákona povinnost hlasovat v zastupitelstvu o novém projektu školy existovala, nepochybně by o něm zastupitelé

hlasovali. Snahy jednat v širším fóru o podobě nové školy se chopila vaše iniciativa Obecná škola, jak říkáš, aktivní občané, tak to je přece v pořádku, a tak to má v demokratické společnosti být. Váš hlas je ale poradní, jak jsme si řekli, a nebyl využitý, což ovšem neznamená, že byl odmítnutý, v čem je tedy problém?

JN: Jde právě o to, jak se v Počernicích projekty připravují. Jak chceš docílit kvalitního projektu, pokud odmítáš aktivní účast řady kvalifikovaných lidí, kterým na Počernicích záleží? V případě projektu školy mimo jiné i dvou zkušených počernických architektů? Jak chceš, aby s projektem byli spokojeni občané, pokud si musí sami vyžádat jednání i představení projektu a prakticky všechny jejich požadavky jsou zamítnuty? Jak chceš, aby o jednom z nejdůležitějších projektů v obci vznikl konsenzus, pokud nepřizveš k jeho odsouhlasení zastupitele?

JP: Kladeš, Josefe, sugestivní otázky, na které se nedá odpovědět záporně. Jednání jste si vyžádali právě proto, že jste, jak říkáš, aktivní občané a od nichž se jakási aktivita očekává (úsměv). Vaše požadavky, či lépe řečeno připomínky ale nebyly zohledněny a vedení radnice se zodpovídá přímo občanům, svým voličům. Není přece nutné hned používat slova vyjadřující zápor, jako zamítnuty, odmítnuty, zvláště pokud jako Obecná škola stále usilujete o dialog. Pojďme už přestat podsouvat zlé úmysly.

JN: Jednání, které jsem zmínil, nebylo jediné. A účastnila se jich řada kvalifikovaných lidí se svými návrhy. Chápu pocit zodpovědnosti radnice vůči voličům, a uvědomuji si, jak moc školu potřebujeme. Tuším i složitost postavení městské části vůči investorovi. Ale není součástí odpovědnosti městské části také to, aby proces přípravy nové školy vygeneroval architektonické řešení, na které budeme moci být všichni hrdí? Žádný projekt nebude ideální, Dolní Počernice si ale zaslouží moderní promyšlený projekt architektury 21. století, nikoliv propojenou sadu hangárů ze století minulého (úsměv).

JP: To nepochybně ano, i za málo peněz se dá hrát dobrá muzika. Mě třeba návrh nové školy vůbec neuspokojil, připomíná mi JZD, a nepovažuji tu stavbu ani trochu za architekturu. Bohužel nemáme zatím při zastupitelstvu ani Kulturní výbor, který by se k podobě nové školy mohl vyjádřit. A nejen k tomu, těch témat je řada, kultuře se nelze vyhnout (úsměv). Na druhou stranu platí, že se nikdy nezavděčíš všem. To čarovné slůvko „všichni“, které tak rád zmiňuješ, kdo za ním vlastně je?

JN: Všichni, kterým záleží na kvalitě života v Počernicích. 134 lidí, kteří podepsali petici za vylepšení projektu v roce 2019, mi jako demonstrace zájmu o dobrý projekt nepřijde málo.

JP: Promiň, ale 134 lidí nejsou všichni (úsměv). Nechci zlehčovat vaše snažení, je ale otázka, kolika občanům, kteří vaši petici nepodepsali, na podobě nové školy vlastně záleží? Tvrdí se jediné: školu potřebujeme a co nejdřív. Jako by na její podobě vlastně nezáleželo. Pokud se ale nebude co nejvíc občanů zajímat o to, jak bude nová škola vypadat, pak je jen na dobré vůli radnice, do jaké míry otevře diskusi na toto téma směrem k veřejnosti. Už jsem ale také slyšel hlasy typu: Proč bych se měl o něco v obci zajímat, když na to máme na úřadě lidi? Oni snad nevědí, co mají dělat? Pak se ale tito lidé nemohou divit, když nejsou s výsledkem spokojeni. V rámci objektivnosti je nutné uznat, že 134 podpisů je pouze nepatrný vzorek z celkového počtu občanů žijících v naší městské části, a mnohem lepší by byla anketa mezi všemi občany. Je fakt, že rychlou anketu mohlo udělat i vedení obce prostřednictvím zpravodaje, nebo svých webových stránek, stačil by k tomu obrázek nové podoby

školy s možností tří odpovědí: Líbí, nelíbí, nevím. Projekt nové školy je pro Josefa Nožičku hlavním a nejdůležitějším problémem v obci?

JN: Chybí nám také řada informací o celém rozhodovacím procesu v obci: Občanům nejsou k dispozici jmenovité výsledky hlasování v usneseních ani zápisech z místního zastupitelstva tak, aby mohli dohledat, kdo skutečně zastupuje jejich zájmy. Stejně tak chybí na webu informace vysvětlující projednávané body následujícího zastupitelstva. Bez těchto informací a bez zájmu o ně se bojím, že se nepohneme dál. A ten zájem bychom postupně rádi získali, aby se věci mohly začít měnit k lepšímu.

JP: Říkáš „chybí nám“, „rádi bychom získali“, máš na mysli občany angažující se v iniciativě Obecná škola? Mně by třeba nevadilo zveřejnění mého hlasování, ale nepodařilo se to prosadit, to je realita. Ze zákona taková povinnost neexistuje, je to opět věcí dobré vůle zastupitelů a většina si to – soudě podle hlasování – zatím nepřejí. Zatím. Co se týče informací na webu Dolních Počernic ohledně jednání zastupitelstva, tak je tam vždy pozvánka s uvedením programu a občané jsou na zasedání zváni, co zváni, jsou vítáni, ale sám vidíš, jak to vypadá, přijde jich vždy jen několik. A přitom to je prostor, kde mohou bezprostředně reagovat a vyjádřit se. Všichni, co jsme v zastupitelstvu, jsme ve volbách za občany mluvili, my a naši občané, my pro občany, my s občany, a podívej, většina občanů na nás, řečeno v nadsázce, kašle (úsměv). Pak se ale nemohou divit, když se zastupitelé a radní rozhodují tak, jak se rozhodují. Mýlit se je ale lidské, říká se, když ovšem nebudu mít zpětnou vazbu, mohu si snadno začít myslet, že jsem neomylný. A dovedeš si představit neomylného Paula? To bych se začal bát i sám sebe (úsměv).

JN: Jako papeže si Tě opravdu představit neumím. I když počkej, od té doby, co jsi vstoupil do zastupitelstva, pozoruji změny... Možná, když tam vydržíš dost dlouho (úsměv). Když to shrnu, tak hlubší zájem o podstatné věci ze strany občanů potřebuje jak zastupitel Paul, aby nepodlehł bludu neomylnosti, tak i celá naše obec.

JP: Říkáš celá naše obec? To je ale Josefe nadlidský úkol! Nuže pokus se o to, možná se do parku vejdou. Josef Nožička stojí na hrázi rybníka obklopen svými věrnými a oslovuje v parku všechny dolnopočernické občany (úsměv)! To je krásná představa, ale vážně, opravdu jsi přesvědčený, že zájem celé obce vygeneruje nejlepší řešení projektu nové školy?

JN: Čím více zájmu, tím lepší projekty. A to je cílem iniciativy Obecná škola dolnopočernická. Když říkám my, mám na mysli naši iniciativu, kterou společně s Reginou Novotnou veřejně zastupujeme.

JP: Budeš se možná divit, ale zažil jsem i opačné situace, čím větší zájem byl, tím horší se projevil výsledek (úsměv). Při realizaci jedné

výstavy se názorová účast řady lidí projevila v její koncepci tak nepřínosně, že jsem se jen obtížně vracel zpět ke svému původnímu záměru. Tak mě napadá, proč ty, otec se silným vztahem k rodině a zaměstnání se věnuješ něčemu tak nevděčnému, jako je projekt nové školy? Vždyť je tu tolik jiných témat. Například krásná obřadní síň, která od svého vzniku dosud neslouží občanům, ale komerčnímu účelu, nebo největší ostuda Dolních Počernic chátrající restaurace Barborka. To by bylo klubko k rozpletení, když tě tak baví rozplétat složité věci, co tě vlastně přimělo zajímat se právě o novou školu?

JN: Přiměla mě k tomu vizualizace, na které má stát přímo v centru obce namísto současného 2. stupně stadion. Vylekalo mě, že do pěkně tvarovaného základu centra obce se zámek, kostelem, farou atd. bude vklíněn stadion a škola bude odsunuta někam dozadu. Překvapilo mě, jak je takový necitlivý zásah do centra obce vůbec možný. Následně se nám dostal do ruky článek z časopisu Art & Antiques, kde je podrobně popsán velmi nestandardní nízkonákladový způsob vzniku tří velkoobjemových školních projektů. Jeden z nich byl ten náš. Dnes už je náš projekt z těch tří jediný, který se má realizovat. Dopadem nízkonákladového projektování je i nezvládnutá dopravní obslužnost celé plánované výstavby. Vizualizace stadionu zatím z projektu zmizela, respektive byla označena za třetí etapu, u níž zatím není jasné, kdy a kde se podaří získat peníze na její realizaci.

JP: Josefe, tebou zmiňovaná lokalita není centrem obce! Když si projdeš dispozici urbanistického celku za mostem přes Rokytku, tak centrem staré obce je prostor kolem pomníku padlých za první světové války vymezený radnicí, Českým statkem, infocentrem, poštou a oranžérií se vstupem do parku. Centrum obce tvoří její historické jádro, od kterého se obec rozrůstala. Prostor za Jadranem nebyl a není přímé centrum obce, takže argumentovat centrem v této věci nelze. Ty baráky JZD nebudou stát v centru (úsměv).

JN: Převedu Tvoji argumentaci do příměru: Václavské náměstí není centrum Prahy, centrum Prahy je vymezené Staroměstskou radnicí, Týnským chrámem a kostelem sv. Mikuláše. Samozřejmě je možné uvažovat o tom, co je užší a širší centrum. Namísto zhruba současného školního hřiště by mohl vzniknout prostor propojující kostel, pivovar, faru se vstupem do školy a utvořit přehledné prostranství s řadou možných využití a zároveň vyřešit dopravní obslužnost školy. Nechat komunikovat staré a nové. Ne přebít staré novým.

JP: To jistě, všude se píše, že podstatné je, jak citlivě se nové se starým spojí, to je otřepaná fráze, ale prostor, kde je dnes školní hřiště, není rozhodně nic starého. Jinak města mají samozřejmě i několik center, ale my jsme obec, zatím. Řekni mi, jak bys chtěl zajistit, aby v Počernicích vnikaly projekty, s kterými bude Josef Nožička spokojený (úsměv)?

JN: Především důkladná péče o všechny fáze projektu: Ta začíná sběrem a diskusí požadavků a jejich promítnutím do pečlivého a detailního zadání. Předpokladem je řada konzultací: Předně s odborníky, pokud pomínu ty zřejmé, tak např. i v oblastech technologií, aby nová budova reflektovala aktuální technologický vývoj, byla ohleduplná k životnímu prostředí a kvalitní prostředí pro život utvářela. Průchodnost projektu zajistí citlivá konzultace se sousedy, pro něž je projekt značným zásahem do života. Také námitky opozice mohou být zdrojem inspirace pro lepší řešení. Skvělá je i veřejná architektonická soutěž – ta vygeneruje řešení, z kterých lze vybrat anebo je kombinovat. Pomůže i dostatečná připravenost obce včetně strategických rozvojových dokumentů jako je dopravní a urbanistická studie, o kterých píšeme v předchozím čísle zpravodaje.

Nebo vyřešený územní plán. Rád bych, aby naše obec, už druhým rokem čekající na dořešení územního plánu, efektivně využila čas k posunutí projektu k lepšímu. A nejde jen o podobu školy, a promyšlenou dopravu, ale i o její možné využití k různým zájmovým činnostem, hudbě, společenskému vyžití.

JP: Vidíš, já třeba předpokládám, že škola a priori možnosti k zájmovým činnostem nabízet musí už z povahy svého zaměření, ale škola je hlavně od toho, aby se v ní učilo, to je její hlavní společenské využití. To, co jsi vyjmenoval, zní skvěle, ale dám příklad. Zmínil jsi citlivou konzultaci se sousedy, představ si, že bydlíš v Jadranu nebo vedle něho, a proti tobě stojí ještě větší školní areál než doposud, v tom prostoru prostě klid v určitou dobu nikdy nebude. Kde je škola, je hluk, někdy i řev. To je objektivní realita. Jak to chceš citlivě řešit? Někdo se prostě musí přizpůsobit, a děti to určitě nebudou.

JN: Jistě, děti a jejich živost jsou konstantou školy. Ale prakticky vše ostatní je proměnné: Výška, uspořádání budov, prostory mezi nimi, odstup od stávající zástavby a konečně i provedení školy má množství variant: Od našeho velkoobjemového hangáru, po krásný architektonický komplex v souladu s přírodou sytící nejen mozek, ale i duši. A to nejen žáků, ale i sousedů, kteří budou se stavbou v každodenním kontaktu. Tak bych si pro ně představoval citlivé řešení. A samozřejmě nechci působit jen jako idealista, mám respekt k řadě nejen technických omezení.

JP: Jsi poeta, Josefe, já myslím, že duši žáka sytí především radost, když nemusí jít do školy (úsměv). Josefe, ozývají se i hlasy, a není jich málo, že Nožička a Obecná škola svými požadavky komplikuje výstavbu nové školy a dokonce jí brzdí. Nemůže být ta vaše houževnatá snaha o lepší podobu školy vlastně pro školu kontraproduktivní? Vždyť obec přece čeká druhým rokem na dořešení územního plánu právě kvůli vám, kvůli rozporování projektu ze strany Obecné školy, a přitom všichni prý čekají, až se už konečně začne stavět. To je přece dost citlivá věc, nemyslíš?

Vizualizace nové školy.

JN: Obecná škola sdružuje lidi s různým pohledem na stávající projekt, a snažíme se k tomu poskytovat inspiraci a hledat cestu. Jak sám říkáš, náš hlas je pouze poradní. Rád bych, aby mi bylo vysvětleno, jak konkrétně jsem projekt rok a půl zbrzdil. Rozplétat příčiny, proč deset let připravovaný projekt čeká už přes rok na dořešení územního plánu a ukazovat na kohokoli prstem, ale nepovažuji za cestu kupředu. Jak moc může být naše houževnatost v prosazování kvalitního řešení kontraproduktivní, mohu těžko posoudit. Za sebe mohu jen říci, že pokud u nějaké opravdu podstatné věci vidím systémový problém, nemůžu mlčet. A vlastnosti projektu, který ovlivní jak podobu obce, tak způsob vzdělávání a život v obci na další desetiletí za důležité považuji.

JP: No, ten projekt přece brzdíte tím, že se ještě nestaví, což je objektivní fakt a ten názor tu je ať chceš, nebo ne (úsměv). Vzájemné ukazování prstem a obviňování jedné či druhé strany určitě k ničemu nepovede, nicméně si myslím, že právě ty příčiny, proč projekt čeká přes rok na dořešení územního plánu, je nutné rozplést, abychom se posunuli kupředu. Vždyť tě přece baví rozplétat složité věci (úsměv). Hovořme proto jasně, jinými slovy s nadějí očekáváš, že

váš hlas bude vyslyšen, jinými slovy dojde k dialogu, a Obecná škola přispěje k tomu, aby se v Dolních Počernicích postavila architektonicky a funkčně kvalitnější škola, než jak je navržena v projektu, je to tak?

JN: Ano, a s vědomím všeho, o čem jsme spolu mluvili, mohu za Obecnou školu nabídnout nově zvolenému zastupitelstvu a vedení radnice jedině: Otevřenou hlavu, ruce i nápady ke spolupráci jak na lepším projektu školy, tak na dalším promyšleném rozvoji obce.

JP: To zní nadějně, skoro jako když se chystáš být aktivní i v komunální politice. Musím ale podotknout, že to není, jak jistě víš, prostředí strukturovaných a nestrukturovaných dat (úsměv). Josefe, díky za rozhovor.

JN: Nestraš, Jeane! Díky, bylo mi ctí.

S Josefem Nožičkou rozmlouval Jan Paul

Vážený spoluobčané,
byl nám RR DPZ předložen rozhovor pana zastupitele Jana Paula s Ing. Josefem Nožičkou. Vzhledem k tomu, že informace, uvedené v tomto rozhovoru nevystihují zdaleka všechny skutečnosti, které se dotýkají projektu na výstavbu nové základní školy v Dolních Počernicích, rozhodli jsme se alespoň ve stručnosti uvést některá fakta, která v tomto rozhovoru nebyla řečena.

Předně je třeba uvést, že rozhovor pana zastupitele Paula s Ing. Josefem Nožičkou je jednoznačnou propagací iniciativy „Obecná škola dolnopočernická“ (dále jen OŠ). Prozatím jsme zaznamenali jedinou aktivitu této iniciativy, a to blokování výstavby nové základní školy v severní části Dolních Počernic. Bohužel, pan Ing. Nožička v rozhovoru vůbec nesděluje podstatná fakta, která s procesem výstavby nové školy souvisí. Nezmiňuje se o vstřícnosti, kterou minulá rada zaujala k požadavkům OŠ s jejich podrobným vysvětlením na všechny otázky a požadavky OŠ, ani o tom, že zastupci OŠ neakceptovali pozvání RMČ, na kterém jsme byli připraveni a ochotni všechny jejich připomínky opětovně konzultovat a ujistit je, že v dalších stupních projektové dokumentace se je budeme snažit spolu s projektantem a investorem zohlednit. Neříká též, že „otočení“ hlavního vstupu školy k ul. Národních hrdinů bylo pro tehdejší samosprávu naprosto neakceptovatelné, neboť v případě takového projektu a jeho následné realizace by musel stávající II. stupeň včetně tělocvičny ustoupit výstavbě a odsoudit naše děti, a samozřejmě i jejich rodiče k dojíždění do jiných škol v širším okolí po dobu celé realizace, trvající zřejmě několik let. Poděkování rodičů bychom se v tomto případě stěží dočkali. Ing. Nožička se v rozhovoru nezmiňuje o odpovědi nám. primátora hl. Prahy Petra Hlaváčka na petici, která byla skupinou aktivistů zaslána na MHMP, ve které pan náměstek velmi racionálně vysvětluje postoj i postup

města i naší MČ k připravovanému projektu. Z rozhovoru též vyplývá, že pan Ing. Nožička vůbec netuší, jaká je současná finanční situace v HMP v oblasti školství. Požadovat tedy „architektonický skvost 21. století“ by se nám též líbilo, ale předkládat nám projekty škol ve švýcarské Basileji nebo i např. ve středočeské obci Dolní Břežany, kde měli možnost čerpat na výstavbu školských zařízení finance z fondů EU (oproti Praze, která tuto možnost neměla a dosud nemá), je poněkud neseriózní. Bývalé i současné vedení naší MČ si je plně vědomo potřeby, ba naprosté nutnosti vybudovat nová školská zařízení, a to nejen v severní části Dolních Počernic, ale i v části jižní. Na tom již starosta spolu s ostatními radními usilovně pracují a naše společná snaha vyústila ve skutečnost, že se Rada HMP svým usnesením č. 492 ze dne 3. 4. 2023 zavázala nová školská zařízení v jižní části Dolních Počernic v rámci projektu HMP – nájemní bydlení, připravovat a následně realizovat.

Nelze si nyní než přát, aby spolupráce naší samosprávy s městem vyústila v oblasti školství ve prospěch našich obyvatel a zejména našich dětí, a to bez zbytečných obstrukcí a pseudo problémů.

Závěrem snad jenom připomínáme, že veřejná projednání, která byla uskutečněna za účelem představení projektu nové základní školy, byla ukončena za naprosté podpory investora (HMP), projektanta (Obermeyer Helika a.s.) a vedení naší MČ a oceněna silným potleskem.

Zbyněk Richter, bývalý i současný starosta
MČ Praha – Dolní Počernice

MUDr. Pavel Boček, bývalý i současný zástupce starosty
MČ Praha – Dolní Počernice

Ing. Miloslav Král, bývalý dlouholetý zástupce starosty
MČ Praha – Dolní Počernice

V rozhovoru Jana Paula jsem očekával, že se dozvím něco o Josefu Nožičkovi, resp. o jeho rodičích, kteří zde v naší obci odvedli velké penzum práce, ať již na poli samosprávy či v zajištění skvělé dětské lékařské péče. To jsem tam bohužel nenalezl.

Pokud se mám vyjádřit o zmiňované cenzuře v DPZ s ohledem na moji funkci dlouholetého předsedy redakční rady, tak s tímto nemohu zásadně souhlasit. Texty ke zveřejnění od Obecné školy byly redakční radě ve většině případů doručeny po uzavěrce, silově

protlačované, často se opakující a postrádající konstruktivní řešení, či přinášející naprosto, dle mého soudu, nesmyslné výzvy a návrhy (např. urbanistická studie centra obce nebo dopravní studie centra obce) bez jakéhokoli řešení kdo by to hradil a k čemu by byly dobré.

Ale i tak pana Josefa Nožičku osobně rád uvidím na akcích s fotoaparát v ruce...

MUDr. Pavel Boček

Vyjádření autora rozhovoru Jana Paula k vyjádření pana starosty Zbyňka Richtera a MUDr. Pavla Bočka

Nebudu se zde zabývat věrohodností toho, co o projektu nové školy sděluje v mém rozhovoru Josef Nožička, a co ve svém vyjádření starosta Zbyněk Richter a MUDr. Pavel Boček. Za obsah rozhovoru odpovídá tázaný, tedy Ing. Josef Nožička, který v něm svobodně projevuje svoji vůli a názor. K rozhovoru s ním jsem přistupoval jako k rozhovoru s kýmkoliv jiným, a za celou dobu mé publicistické praxe se mi nestalo, že by byl doprovázen komentářem zpochybňujícím způsob vedení rozhovoru a jeho obsah. Nechci zde obšírně vysvětlovat roli redaktora, který vede rozhovor, obecně ale platí, že jeho snahou je zprostředkovat čtenáři to, čím tázaný především žije, a co je pro něho důležité. Pokud to je u pana Nožičky iniciativa Obecná škola a nikoliv tenis, pak za to nenesu odpovědnost. Nezávislý redaktor nepřikazuje dopředu tázanému, o čem může a nemůže mluvit. Z tohoto důvodu považuji tvrzení pana starosty Richtera, že je rozhovor s Ing. Josefem Nožičkou jednoznačnou propagací iniciativy Obecná škola, za účelové tvrzení, které má zřejmě za cíl zpochybnit moji práci. To samé se týká postoje pana MUDr. Pavla Bočka, který tvrdí, že rozhovor je adorací spolku Obecná škola, což není pravda, neboť z rozhovoru je naprosto zřejmé, že vůči Ing. Nožičkovi vystupují jako oponent, nikoliv ten, kdo slepě přitakává všemu, co sděluje. Rovněž námitka pana starosty, že informace v rozhovoru zdaleka nevystihují všechny skutečnosti, které se dotýkají projektu nové základní školy, je nelogická, neboť rozhovor o všech skutečnostech s ohledem na omezený rozsah a smysl ani pojednávat nemohl, a nebylo to jeho cílem.

Co se týká některých vyjádření pana MUDr. Bočka, tak v bývalé redakční radě DPZ byli i další členové, z nichž ne všichni s ním měli – co se týče publikování příspěvků iniciativy Obecná škola – shodný názor. Kupříkladu paní Hana Jirsáková a další. MUDr. Pavel Boček ale jako bývalý předseda redakční rady neměl žádné kompetence a pověření k tomu, aby rozhodoval o tom, co je či není vhodné pub-

likovat, pokud má být zpravodaj opravdu nezávislým informačním médiem této obce. Redakční rada DPZ se měla a musí řídit svým statutem, protože zpravodaj se podílí na pluralitní výměně myšlenek a názorů. Ve statutu je jasně uvedeno, že cílem DPZ je, cituji: „Poskytovat občanům objektivní, vyvážené a nestranné informace o dění v městské části“. Z tohoto důvodu nepřísluší redakční radě posuzovat vhodnost názoru, zda je – jak tvrdí bývalý předseda redakční rady – „nesmyslný“ či „nekonstruktivní“. Navíc jak známo, redakce neodpovídá za obsah příspěvků, pokud nejsou v rozporu se zákonem.

Závěrem se pozastavuji nad tím, co shodně tvrdí pan starosta Richter i MUDr. Pavel Boček, když zpochybňují smysl iniciativy Obecná škola dolnopočernická. Zbyněk Richter píše, cituji: „Prozatím jsme zaznamenali jedinou aktivitu této iniciativy, a to blokování výstavby nové základní školy“. A pan MUDr. Boček zase dodává, že Obecná škola se snaží projekt, cituji: „vehementně brzdit“. Jako autor rozhovoru musím konstatovat, že to jsou nepodložená obvinění, neboť z rozhovoru skutková podstata záměrné snahy brzdit výstavbu nové školy nevyplývá. Naopak, rozhovor je příspěvkem k diskusi, v níž zaznívají odlišné názory ve snaze o dialog, a jako občan i zastupitel od vedení obce očekávám, že tento přístup bude v ovzduší „zasypávání příkopů“ ceněn, a nikoliv zpochybňován. Jestliže pan starosta Richter končí své vyjádření tvrzením, že veřejná představení projektu nové základní školy byla oceněna silným potleskem, pak já jako autor netleskám tomu, že je zde napadána moje práce jenom proto, že v rozhovoru byly vysloveny jiné názory, než jen ty oslavné. Je smutné, když musím vysvětlovat to, co už mělo být dávno chápáno jako samozřejmost, že také odlišný názor bez ohledu na to, zda se nám líbí, či nikoliv, je příspěvkem do diskuse. Rozhovor s Ing. Josefem Nožičkou mluví především sám za sebe, a nepotřebuje vysvětlení v podobě dodatečných vyjádření. Věřím, že náš čtenář není nezkušený školák, který potřebuje rozhovor okomentovat, aby mu porozuměl a tato praxe nebude pokračovat.

Jan Paul, akad. mal., zastupitel a místopředseda DPZ

RECYKLACE POUŽITÉHO KUCHYŇSKÉHO OLEJE

Když se řekne třídění odpadu, většině lidí se vybaví plast, papír, sklo a kartony. Méně známou recyklovatelnou surovinou je kuchařský olej. Přitom jeho třídění může přinést spoustu užitku. V současnosti většina jedlého oleje končí ve dřezu nebo v záchodě. Ten pak ulpívá v odpadních trubkách, kde se na něj nabalují další nečistoty, takže může snadněji dojít k ucpání celého potrubí. Recyklace oleje může naopak výrazně snížit náklady na údržbu kanalizace, jak pro jednotlivé domácnosti, tak pro celou obec. Třídění rovněž snižuje míru znečištění odpadních vod, a zabraňuje pronikání odpadního oleje do půdy, vody a celého ekosystému. Z recyklovaný olej se využívá k výrobě biopaliv, čímž se snižuje nutnost pěstovat suroviny, ze kterých se biopaliva vyrábí.

A jak třídít v praxi? Stačí vychladlý použitý olej slít do PET lahve, kterou po naplnění vhodíte do příslušného kontejneru. V naší městské části je tímto sběrným kontejnerem většinou naše dobře známá černá plastová popelnice, která se od té, co máme u vrat na komunální odpad, liší pouze tím, že je nahoře uzamčená a má v sobě kruhový otvor na vhažování láhve s použitým olejem. Můžeme ji najít u většiny staniček, kam se odkládá do barevných kontejnerů další tříděný odpad. Do této sběrné nádoby patří hlavně olej na smažení z pánve nebo fritézy, olej z nakládaných potravin (olivy, sušená rajčata, sardinky, sýry apod.), dokonce i rozpuštěné máslo či výpeky z masa. Láhev s olejem (jak bylo řečeno – postačí obyčejná „petka“) je ale nutno dobře uzavřít, aby použitý olej nevytekl a neznečistil sběrnou nádobu. Určitě je lepší se takto zbavit této nepotřebné suroviny, než ji vylévat na zahradě či do odpadu (kde navíc může způsobit jeho zmíněné ucpání).

Jakub Rambousek (text doplnila redakce DPZ)

Byly Velikonoce

Nedávno jsme slavili Velikonoce. Všechny oslavy jsou ale zatemňovány hrozbou války. Jako největší náboženský svátek by měly být zároveň svátkem nového života, míru a pokoje, časem slunce a světla, nové energie do života, nové radosti. To také jsou, ale zároveň vidíme, jak je náboženství zneužíváno pro propagandu války a světové nadvlády. Z Ruska zaznívají hlasy, které se ve jménu moci a vlády dovolávají Boha a jeho vůle. My jsme se tohoto zneužívání náboženství už dávno zbavili, ale je zřejmé mnoho lidí, kteří v něm jsou stále zakořenění.

Kde tedy najdeme místo klidu a pohody, když se pořád dějí věci divné nebo hroznivé? A jak se můžeme zbavit hroznivé inflace, kterou přináší válka?

Představa neustálého pokroku, neustálého bohatnutí a neustálého zlepšování životních podmínek je klamavá. Nejde přece o to, abychom se měli lépe než před rokem. To většina z nás „normálních lidí“ nebude. Nejde o to, abychom měli čím dál víc peněz. To většina z nás také nebude, inflaci neunikneme. Samozřejmě potřebujeme tolik, abychom mohli slušně žít, ale že se budeme mít stále lépe,

nám nikdo neslibuje. Představa, že čím má člověk větší majetek, tím se má lépe a tím je šťastnější, je jen iluzí.

Budme rádi, že máme poctivou vládu a poctivého prezidenta, kteří nám nelžou a nesnaží se nás podvést. To, že mají v řízení státu velké potíže, je zřejmé, ale oni je přece nezpůsobují. Že potíže státu dopadají na jeho občany, je také zřejmé. Tak to prostě je. A je také zřejmé, že staré dluhy se budou muset splácet a že se nebudeme mít stále lépe, nýbrž spíš hůře.

To ale není pesimistický výhled do budoucnosti. Hledejme duchovní opory. Potřebujeme svůj život opřít ne tolik o materiální statky, nýbrž především o hodnoty duchovní, o hodnoty morální: přátelství, lásku, věrnost, poctivost, úctu k druhému, toleranci k druhému, spravedlnost, naději, radost ze života. Lidé, kteří staví na duchovních hodnotách, bývají lidmi spokojenými a šťastnými. To je naše vyhlídka, to je naše šance i za obtížných podmínek života v tomto státě.

14. 4. 2023

Libor Ovečka, administrátor farnosti Dolní Počernice

Průvod na Květnou neděli

V neděli dopoledne se uskutečnil již tradiční průvod, kterým si místní farní komunita připomněla tak zvanou „Květnou neděli“. Průvod začal u kříže u Sokolovny, proti faře a staré škole, kde se věřící shromáždili k tradičnímu čtení z Bible a k vyslechnutí kratšího kázání od našeho farního administrátora Libora Ovečky. Po ukončení toho obřadu a posvěcení ratolestí a kočiček, otec Libor Ovečka odvážně vsedl na přichystaného koníka a za hudebního doprovodu se v čele průvodu přesunul do našeho kostela, kde proběhly další obřady tohoto významného dne, jímž začíná velikonoční období.

Martin Šíla

Noc kostelů 2023

Letošní jubilejní 15. ročník Noci kostelů se bude letos konat v pátek 2. června 2023. Autorkou vizuálního stylu je rakouská grafička Vera Rieder. Mottem vizuálního stylu je každý rok jiný biblický verš, jehož součástí je právě slovo „noc“. V letošním roce je to upravený verš 7,30 z Knihy Moudrosti: „Po světle dne totiž nastupuje NOC, kdežto žádné zlo nepřemůže moudrost.“ Program Noci kostelů nyní v České republice připravuje již více než 400 kostelů a modliteben. Také letos budou moci návštěvníci ve stovkách otevřených kostelů poznávat a obdivovat duchovní a umělecké skvosty křesťanství, které nejsou pouze výrazem minulosti, ale i živé přítomnosti. O tom svědčí i bohatý kulturně-duchovní program, v němž opět nebudou chybět koncerty, komentované prohlídky, workshopy nebo divadelní představení, možnost nahlédnout do kostelních sakristií či klášterních zahrad, zkusit si zahrát na varhany, vystoupat na věže či sestoupit do starobylých krypt, prožít liturgii, nebo jen v tichém zastavení vnímat to, co bylo inspirací pro stavitele křesťanských chrámů. Myšlenka otevřít kostely v noci vznikla před osmnácti lety ve Vídni, kde také v roce 2005 proběhla první Noc kostelů – „Lange Nacht der Kirchen“. V roce 2009 překročila Noc kostelů hranice a otevřely se také kostely a modlitebny na několika místech v České republice. V roce 2010 se Noc kostelů konala již v celé České republice, v roce 2011 poprvé na Slovensku, od roku 2012 probíhá Noc kostelů (estonsky

Kirikute Öö) také v Estonsku, v roce 2016 se konala poprvé ve Švýcarsku. Loňská Noc kostelů v České republice zaznamenala více než 408 000 návštěvnických vstupů ve více než 1 729 kostelech, kde pořadatelé připravili více než 7600 programů.

I do letošní akce se – jako již tradičně – zapojí naše farnost. Letošním tématem dolnopočernické Noci kostelů je „Nebe a jeho ztvárnění v umění a Písmu“ Program začíná v 17,00 odpoledne a počítá se zapojením místních dětí a umělců. Celou akci organizuje opět paní Draha Kráčmarová.

(text: materiály z www.nockostelu.cz)

POZVÁNKA NA NOC KOSTELŮ: 2. 6. v 17:00 hod.

Milí Počerničtí, rádi bychom vás pozvali na letošní Noc kostelů, která se bude konat v pátek 2. 6. od 17:00 hod. v místním kostelíčku. Tématem naší dolnopočernické noci bude Nebe a jeho ztvárnění v umění a Písmu. Těšit se můžete na pestrý kulturní program se zapojením místních dětí a umělců, jehož součástí bude i vyhlášení literární soutěže pro děti a seniory. Podrobný program a harmonogram akce bude včas uveřejněn na webu farnosti, obce a informačních tabulích v obci. Těšíme se na setkání s vámi.

Za celý organizační tým Draha Kráčmarová

Hrkání, řehtání, klapání – rodí se nová tradice?

Moc se mi líbí napodobování a obnovování starých lidových zvyků u nás v Dolních Počernicích. Patří mezi ně masopustní průvod a veselice, vynášení Morany, živý betlém, tříkrálová koleda (respektive dnes sbírka) a další. Vždy o Velikonocích jsem také velmi potěšen, že se u nás živě drží tradice pomlázek a koledování. Na Velikonoční pondělí Dolními Počernicemi prochází mnoho koledníků s pěknými pomlázkami a jen málokdo není ochoten je přijmout a za patřičné pomlazení i odměnit. (Dokonce mi letos naši kluci referovali, že se setkali s případem, kde byla hojná koleda ponechána koledníkům k samoobsluze u vrátek s omluvou, že domácí bohužel musela odjet.)

Možná se k těmto obnoveným zvykostem přidá i další tradice – totiž zelenočtvrteční řehtání, hrkání, klapání, jak kdo chce. Letos totiž po skončení obřadů na zelený čtvrtek vyrazila skupinka ministrantů od kostela a procházeli obcí se svými dřevěnými rachotítky. Přidal jsem se k nim (s čínskou dřevěnou rachtačkou, protože svou řehtačku z dětství jsem narychlo nenašel) a doufám, že se nás příští rok sejde mnohem více a založíme tak novou pěknou dolnopočernickou tradici, navazující na dříve velmi oblíbený a dodnes mnohde držený zvyk. Budu se snažit napřesrok včas informovat o srazu řehtačů.

Tomáš V. F. Jirsák Havran

O nesmyslnosti války a absenci mírového úsilí aneb malé zamyšlení ke květnovým dnům

V těchto dnech si opět připomínáme osvobození republiky někdejší Rudou armádou a spojenci, myslíme na zmařené životy těch, kteří položili život za naši svobodu. Také v Počernicích máme pietní místo, věnované padlým dolnopočernickým občanům během druhé světové války. Je vybudovaný v parčíku u stanice MHD mezi ulicí Českobrodskou a Hrabačovskou. Pomník má podobu kříže, který symbolizuje nejen utrpení Ježíše Krista, ale je i mementem utrpení jako takového. Je odlitý z armovaného betonu, protože beton je též jeden z materiálů, používaný při válečném opevnění. Při patě kříže jsou do železného půlkruhu vypálena jména mrtvých a nebyli to jen křesťané. I to je symbolické, protože válka si nevybírá. Oběti se tak v pomníku pomyslně spojují v lidském údělu společné oběti, která nás upomíná k toleranci a porozumění, a je stále platná pro současnost i budoucnost.

Od roku 1944 do roku 1990 proběhlo ve světě (zdroj wikipedie) neuvěřitelných 94 válečných konfliktů, a od roku 1990 do roku 2000 jich bylo 33. Ve století jednadvacátém už je to dosud 57 válek, včetně války na východní Ukrajině započaté v roce 2014 a Ruské invaze na Ukrajinu v roce 2022. Jen namátkou: 1990–1991 Válka v Zálivu, 1991–1995 v Jugoslávii, 1999 Kosovo, 2003–2010 Válka v Iráku, od 2014 Občanská válka v Libyi trvající do současnosti, od roku 2011 Občanská válka v Sýrii, 2014 Válka proti Islámskému státu, od roku 2014 Východní Ukrajina, 2015 Vojenská intervence v Jemenu, 2020 Druhá válka o Náhorní Karabach a Ruská invaze v roce 2022 trvající dosud. Všude na těchto místech umírali a umírají lidé, otcové rodin, synové a vnuci.

Ponechám stranou etickou otázku tzv. spravedlivé války, na kterou sice existuje řada názorů, nicméně nikdy nebyla zodpovězena. Dodnes přetrvává ve společnosti citlivé dilema: Měli jsme se postavit Hitlerovskému Německu? Jedni tvrdí, že bychom byli více hrdi na své češství, druzí argumentují, že složení zbraní zachránilo tisíce lidských životů. Co je morálnější, vydat národ napospas mnohonásobné přesile s rizikem národ zničit, nebo národ zachránit i za cenu ztráty svobody? To je obtížné dilema, neboť na obou stranách je kus pravdy. Zmiňuji to v rámci objektivitu, protože problém má vždy dvě strany, nic není jen černobílé. Jisté je, že válka přináší jen strádání, utrpení, a obrovské ekonomické škody a v tom je zcela nesmyslná a zbytečná.

Zdá se mi, že lidstvo je nepoučitelné a historie se stále opakuje. Za posledních sto let jsme v poznávání světa dosáhli neuvěřitelných výsledků ve všech možných oblastech života, ale stále jako bychom neznali sami sebe. Stále mluvíme o lidských právech, ale už nemluvíme o povinnostech. Nabízí se otázka, jsme povinni usilovat o dobré sousedské vztahy? Řekl bych, že ano. Je správné vzít

lopatou po hlavě souseda, když mi bude neustále házet přes plot slupky od brambor? Myslím, že ne. A to je to, co mi chybí, snaha řešit světové konflikty diplomatickou cestou.

V dnešním světě mi chybí veřejný projev touhy po míru, odvaha vyžadovat mír, která by přiměla mocnosti k vyjednávání, jak tomu bylo třeba v sedmdesátých letech za války ve Vietnamu. John Lennon tehdy dokonce složil píseň, Dejte šanci míru, která se stala hymnou mírového úsilí především mladých lidí. Tisíce jich tenkrát manifestovalo po celém světě za ukončení válečného konfliktu ve Vietnamu, a jejich snažení nebylo zbytečné. Někdo řekne, že jsem snílek, ale pouze nerozumím absenci mírového úsilí, co se změnilo? Nebo ještě lépe, co se s námi stalo? Vždyť přece víme, že válka je nesmyslná.

Jan Paul

Pomník obětem II. světové války v Dolních Počernicích, autor realizace: Daniel Paul, rok vzniku 2010.

CO S POUŽITÝM TEXTILEM?

Textilní průmysl páří mezi největší znečišťovatele životního prostředí a použité oblečení představuje jeden z nejproblematičtějších typů odpadů na světě. Zatímco vyrobené množství textilu stoupá, klesá jeho životnost – i to ještě zvyšuje množství tohoto odpadu. Ročně ve spalovnách a na skládkách zbytečně končí statisíce tun oblečení, které by šlo dále využít. Jednou z možností, jak s vyhozeným textilem naložit, je jeho odnesení do **sběrných kontejnerů** sloužících **k odložení oděvů a doplňků, které ještě mohou najít využití**. Jedním ze sběratelů je společnost POTEX, jejíž oranžové kontejnery jsou umístěny také v Dolních Počernicích (na dvoře ÚMČ, po dvou u konečné autobusů na Českobrodské a na parkovišti u Billy). Dle informací této firmy jsme v loňském roce do kontejnerů POTEX v Dolních Počernicích odložili **přes 7 tun textilu**, přesně 7 142 kg. To vůbec není špatný výsledek, když uvážíme, že se v naší městské části nacházejí ještě další kontejnery určené na použitý textil Fondu ohrožených dětí – Klokánek (dva u základní školy, dva u Billy, dále u vlakové zastávky a v ul. V Pařezinách).

Co se však s tímto textilem děje dál? Po převozu do skladu společnost POTEX oblečení dále třídí. Každý týden připravují oblečení na míru pro sedm organizací, vždy to, co právě potřebují. Oblečení chystají pro **Oděvní banku**, která dále balíčky distribuuje samoživitelům a seniorům, **Klub svobodných matek** (pomoc rodičům samoživitelům např. provozováním charitativního secondhandového obchodu), **Naději** starající se o osamělé a lidi bez domova, **Centrum sociálních služeb Praha** (stará se o osamělé a lidi bez domova), pro **Progressive** a **Sananim**, kteří pracují s drogově závislými a zabývají se prevencí užívání drog, a ústav **Společnou cestou s námi** (poskytují služby a ubytování matkám a rodinám s dětmi, které se ocitly v tíživé životní situaci). Zbylé oblečení dodávají zpracovatelům, kteří umí zrecyklovat téměř vše, co se do kontejnerů dostane. Z výtěžku prodeje zbytkového textilu dlouhodobě podporují další organizace, jako jsou Kapka naděje, Linka bezpečí nebo Pomocné tlapy, loni tak darovali takovým organizacím 1,5 mil. Kč.

Co ještě můžeme udělat s oblečením, které již nenosíme, je nám malé, nehodí se nám? Ti šikovnější z nás mají **prostor pro svou kreativitu** a z vhodných kousků vyrobí třeba masku na karneval, hračku, tašku – fantazii se meze nekladou. Oblečení, boty a doplňky, u nichž shledáme, že jsou v dobrém stavu, můžeme také nabídnout k prodeji. V současnosti funguje několik **prodejních portálů**, např. Vinted, kam lze nahrát fotografii, doplnit popisem a za spíše nižší částku tzv. „poslat dál“. Můžeme se pokusit oblečení nabídnout k prodeji v některém ze secondhandů nebo věnovat do těch charitativních, které z výtěžku prodeje financují

další své aktivity. Například nezisková organizace **Sue Ryder**, poskytující služby seniorům, provozuje několik takových charitativních obchodů. V Praze se nacházejí i dva obchody **Koloběh** společnosti Borůvka o. p. s., která vytváří místa pro tělesně postižené a spolupracuje s Jedličkovým ústavem. Určitě lze darovat a odvézt oblečení a například i vybavení jako povlečení přímo některým institucím, ale to raději až po domluvě s nimi. Oblíbenou akcí se staly garážové výprodeje přímo v místě bydliště, kde můžeme kromě našich pokladů z půd, domů a garáží nabídnout i oděvy. V Dolních Počernicích se letos koná už **třetí ročník Garážového výprodeje!** V poslední době se také objevují akce **swap**, které jsou založené na principu vzájemné výměny věcí, které nepotřebujeme či nechceme (velice často oblečení, bot, doplňků).

Pro srovnání – v r. 2021 jsme do „potexových“ kontejnerů odložili přibližně 6 tun textilu. Je potěšující, že oblečení třídíme a předáváme dál k rozumnějšímu zpracování ve stále větší míře. Určitě to má smysl.

Markéta Stehlíková

Sběrné kontejnery na textil lze najít na mnoha místech v naší městské části – např. na parkovišti u prodejny BILLA.

Pravidla pro odkládání do sběrných kontejnerů:

- odkládejte použitý, ale stále nositelný a čistý textil (oblečení, spárované boty, doplňky a jiné textilie, nerozbité hračky, dokonce i knihy v dobrém stavu, drobný bytový textil)
- věci zabalte do igelitových obalů
- A naopak – NEodkládejte** odpadní textil, rozbité boty, věci znečištěné, zapáchající, plesnivé či velmi zničené – toto patří do sběrného dvora či do směsného odpadu. Nepatří sem ani koberce, matrace a velká zavazadla.

DOLNOPOČERNICKÉ KULTURNÍ A INFORMAČNÍ CENTRUM

STARÁ OBEC 6, 190 12 PRAHA 9 - DOLNÍ POČERNICE, TEL.: 281 865 754, WWW.OAZADOPO.CZ

NEJBLIŽŠÍ CHYSTANÝ PROGRAM

MĚSÍC	DATUM	ČAS	MÍSTO	AKCE
KVĚTEN	30. 5. úterý	19.00 – 22.00	ÚMČ, Stará obec 10	SVÁTEK SOUSEDŮ živá hudba, grilování, pití a dobrá zábava
ČERVEN	4. 6. neděle	13.00 – 17.00	Zámecký park	DEN DĚTÍ soutěže, atrakce, záchranné složky - ukázky
	15. 6. čtvrtek	18.30 – 23.30	Štěpnice – park	LETNÍ KINO - INDIÁNSKÉ LÉTO (předprogram) tee-pee, koníci, soutěže, hudba, promítání
	23. 6. pátek (ZMĚNA TERMÍNU!)	15.00 – 19.00	Dětský domov – park	DEN SENIORŮ soutěže, živá hudba, občerstvení u ohně

PŘIJĎTE, TĚŠÍME SE NA VÁS :-)

POZVÁNKA NA DOLNOPOČERNICKÝ TŘETÍ ROČNÍK **GARÁŽOVÝ VÝPRODEJ**

v sobotu 20. 5. 2023 v čase 10:00–13:00
ve vratech domů, nebo před úřadem MČ

Dáváme věcem druhý domov.

Zveme Vás na procházku po krásách Dolních Počernic se zastávkami na místech, kde si můžete, za pár korun, či za úsměv, odnést od hraček, oblečení, přes domácí potřeby, výrobky, rostliny až po s láskou vyrobené občerstvení nebo nějaký ten poklad z půdy.

Najdete nás před úřadem MČ Praha Dolní Počernice a v ulicích Stará obec, Dercsenyiho, V Čeňku, V Ráji, Vlčická, Jana Bílka, Záblatá, Bohuslavická, Hrabačovská, Pilníkovská, Úpická, Podkrkonošská, Listopadová, Třebihožská, Vilémovská, Třemošnická.

Pro bližší info: andrea.stejskalova@centrum.cz

Výuka v dílnách

Kdo by neznal SOŠ Jarov. Celá řada obyvatel pravidelně na Spojovací míjí budovu střední školy. Právě tato škola ve spolupráci s Hospodářskou komorou hlavního města Prahy provozuje tzv. Polytechnická hnízda, kde si žáci mohou vyzkoušet něco vyrobit. Ve druhém pololetí tohoto školního roku jsme s chlapci z osmé třídy začali dojíždět do středoškolských dílen. Každý vyučovací blok si kluci mohli vyzkoušet opravdové řemeslo, poznat prostředí školy a dílen, seznámit se s tím, co se zde učí, poznat učitele – mistry odborného výcviku. Navštívili např. truhlářskou a zámečnickou dílnu, také si vyzkoušeli obor malíře pokojů. Na závěr návštěvy si odnesli i vlastnoručně vyrobený výrobek. Věřím, že to pro ně byla velká zkušenost a příležitost, obzvláště, když si v následujícím školním budou vybírat střední školu.

Štěpánka Kratochvílová

Jaro v prvních třídách

První jarní den jsme barvili vajíčka tradiční metodou pomocí cibulových slupek v centru Oáza. Ve škole jsme si vyzkoušeli v programu „PolyTechBus - polytechnická dílna“ postavit dům, vymodelovat košíček nebo zapojit elektrický obvod. Navštívili jsme Království železnic, prohlédli si nejen modely vláčků, ale vyzkoušeli si i vlakovou dráhu sestavit i různými funkcemi, jako např. vlak zastavit, zpomalit, otočit směr jízdy.

Děti a učitelky z 1.A a 1.B

Aprílový běh s kuřetem

Dne 18. 4. se žáci 4.A a pátých tříd zúčastnili závodu Aprílový běh s kuřetem. Ačkoliv počasí vypadalo všelijak, nakonec na nás spadlo jen pár kapek a děti si skvěle zazávodily. Nejúspěšnější umístění měl Štěpán Pelech z 5.B (1. místo), Linda Püschnerová z 5.B (3. místo) a Tereza Cenkrová (4. místo). Ostatním dětem se ale dařilo také skvěle, a navíc všichni podpořili dobrou věc, což je to hlavní.

Michaela Zimmermannová

Neviditelná výstava

Během zimních měsíců se obě páté třídy vydaly na Neviditelnou výstavu. Na výstavě si děti vyzkoušely, jak žijí nevidomí lidé – skládaly poslepu různé hlavolamy, vyzkoušely si psaní Braillovým písmem či chůzi se slepeckou holí. To vše završila neviditelná prohlídka, kdy nás nevidomí průvodci zavedli do neosvětlených pokojů, kde se nacházely různé každodenní předměty, které běžně využíváme. Ačkoliv nebylo jednoduché projít celou expozicí a bez skvělých průvodců bychom to jen tak nezvládli, určitě to pro nás všechny bylo poučné a přínosné.

Michaela Zimmermannová, Štěpánka Kratochvílová

TURNAJ V HÁZENÉ

V pátek 3. března vyrazili vybraní žáci druhých a pátých tříd do sokolovny v Kobylicích, kde se konal turnaj v házené. Děti celé dopoledne hrály mnoho zápasů a statečně bojovaly proti školám z různých koutů Prahy. Nakonec z toho bylo krásné 2. a 3. místo pro druhé třídy a 4. a 5. místo pro páté třídy. Již teď se moc těšíme na zápasy v příštím roce!

Michaela Zimmermannová, Eva Drnková

PONDĚLKY na druhém stupni

Po víkendu se do školy či do práce vstává těžce, proto jsme se na druhém stupni rozhodli, že si každé pondělí něčím ozvláštíme a rozveselíme. A tak jsme měli ve škole už teplákový den, barevné pondělí, den bez aktovek nebo kloboučkový den. Je to maličkost, třeba jen kus oblečení, které si vezmeme na sebe, ale dětem i dospělým to vykouzlí úsměv na tváři, a to je to hlavní! :)

Michaela Zimmermannová

Zábavná fyzika

V únoru se páté třídy zúčastnily projektu Zábavná fyzika, který pořádala Smíchovská střední průmyslová škola a gymnázium. Našich žáků se skvěle ujali středoškolské studenti. Ti dětem ukázali několik pokusů, např. s elektřinou, s termokamerou... Děti se aktivně zapojovaly a všechny pokusy zkoušely. Celé dopoledne jsme si užili, kdybychom měli více času, určitě bychom ve škole zůstali déle.

Michaela Zimmermannová, Štěpánka Kratochvílová

Rozhovory s učiteli z místní základní školy

Na zdejší základní škole působí přes 20 pedagogů, kteří se podílejí na vzdělávání dolnopočernických dětí. Jak se k povolání učitele/učitelky dostali? A co dělají ve svém volném čase? To se dozvíte v tomto a v několika následujících číslech DPZ. Kým jiným začít, než třídními učitelkami budoucích prvňáčků – Monikou Šíповou a Hanou Hubáčkovou.

MZ: Jak dlouho působíš na ZŠ Dolní Počernice?

Hana Hubáčková: Od září 1989 s přestávkou na mateřskou dovolenou.

MZ: Co tě vedlo k povolání učitelky? Byl to vždy tvůj sen?

HH: Mám ráda děti, práce není jednotvárná, je kreativní. Učitelkou jsem chtěla být odjakživa.

MZ: Co tě na učitelství baví nejvíc?

HH: Každý den je úplně jiný. Děti dovedou překvapit a je s nimi zábava.

MZ: Je něco, co bys chtěla ve školství změnit?

HH: Učím na prvním stupni. Tam bych chtěla změnit systém hodnocení, tak aby byl pro děti méně stresující. Chtěla bych snížit objem učiva a posílit hravé a kreativní činnosti.

MZ: Čemu se věnuješ, když zrovna neučíš?

HH: Čas trávím s rodinou. Mám dvě dospělé děti, vnoučka, fenku australského ovčáka. Ráda čtu, dovidám se nové věci, chodím do divadla. Mám ráda zvířata, přírodu a naši krásnou zem.

MZ: Jak dlouho působíš na ZŠ Dolní Počernice?

Monika Šíповá: Na ZŠ Dolní Počernice pracuji více než deset let.

MZ: Co tě vedlo k povolání učitelky? Byl to vždy tvůj sen?

MŠ: Učitelské povolání mě lákalo už od malička.

MZ: Co tě na učitelství baví nejvíc?

MŠ: Na mém povolání mě nejvíce samozřejmě baví práce s dětmi. Líbí se mi rozmanitost mého povolání (každé dítě je jiné) a kreativity. Je hezké sledovat, kam se děti ve svém vývoji posouvají a jak se postupně mění.

MZ: Čemu se věnuješ, když zrovna neučíš?

MŠ: Ve volném čase mám ráda procházky přírodou, horskou turistiku a v sezóně se s rodinou věnujeme jachtingu.

Michaela Zimmermannová

SPORTOVNÍ AKCE

Jarní období naše škola zahájila hned dvěma akcemi. Nejdřív jsme po usilovných přípravách na hodinách tělesné výchovy zúročili snahu a na ZŠ Generála Janouška jsme se pustili do soutěže odznaku všestrannosti Olympijských vítězů. Naše škola měla mnoho umístění v jednotlivých kategoriích, což znamená postup na krajské kolo v pražském Edenu. Za největší úspěch však považujeme i celkové druhé místo v soutěži družstev, takže na krajské kolo pojedeme v hojně účasti. Držte nám palce, ať se můžeme ozvat za pár měsíců z celorepublikového kola z Ostravy.

Po zimní pauze jsme vyrazili na plavecko-běžecské závody, které probíhají formou poháru, kde za každý závod postupně sbíráme body. Naši žáci se pravidelně umísťují na vyšších příčkách, a tak momentálně, po výhře celého družstva v posledním kole, držíme o pár bodů čtvrtou pozici. Další kolo nás čeká ještě tento měsíc v Hloubětíně, od kterého si slibujeme postup v žebříčku minimálně na třetí místo.

Lukáš Kratochvíl

ŠKOLKA ORANGERY V BŘEZNU A V DUBNU

V březnu jsme přivítali jaro. Venku v parku a okolo jesliček důkladně sledujeme probouzející přírodu. Pučící keře, stromy, rozkvetlé sněženky, krokusy, modřence, narcisky a teď už i tulipány nejraději pozorujeme v lesíku u nádraží. Neodolali jsme a modřence jsme si podle předlohy namalovali. Užíváme si nové venkovní aktivity, kreslení křídami na chodník, bublifuky, balony. Hned začátkem března (měsíc knihy) jsme navštívili místní knihovnu. Tady jsme si prohlédli knížky a také si nějaké půjčili sebou do jesliček. K tomu jsme si vyrobili záložku do knihy. Měli jsme v historii jesliček první pyžamkový den. Hned ráno nás čekaly rozestlané postýlky a děti přicházely rovnou v pyžamkách, což se setkalo s nadšenou odezvou rodičů i dětí. V pyžamkách jsme si prohlíželi knížky, hráli si a dokonce se z postýlek koukli i na kratičkou pohádku. Také k nám do jesliček přijelo Divadlo Bořivoj. Pomohli jsme přivolat zajíčky Huga a Pepína, které si děti mohli i pohládit a podrbat za uchem, a také zahnat lišku. Dětem se představení opravdu líbilo.

Nepodcenili jsme ani přípravu na Velikonoce. Děti si daly velkou práci s kreslením vajíček a také se setím osení. Naučili jsme se velikonoční koledovačku Hody, hody, doprovody, dejte vejce malovaný..., a tak pak už na Velikonoční pondělí stačilo vzít do ruky pomlázku a děti mohly na koledu. Podle jejich vyprávění si to náramně užily a dostaly kromě vajíček i sladkosti. U nás také nějaké měly, když našly poklad od velikonočního zajíčka. Cesta k němu nebyla jednoduchá, protože děti cestou plnily úkoly.

JARO V ZŠ ORANGERY

Jarní život v ZŠ Orangery patřil nejen vzdělávání, ale i různým akcím. Při velikonočním workshopu s rodiči jsme měli možnost vyzkoušet si tradiční metodu zdobení kraslic přímo s „Pražským malířem kraslic“ – Ondřejem Karešem. Těsně před Velikonocí celá škola hledala velikonoční poklad. Skupiny vytvořené napříč ročníky dostaly mapu, kterou si ale nejprve musely složit z jednotlivých dílků, až pak se mohly vydat hledat. Z nalezených pokladů měly děti radost, ale nejvíce si užívaly společný čas v našem krásném parku. Program s popisem velikonočních tradic a barvením vajíček v cibulových slupkách, který pro školy zorganizovala Oáza Dolní Počernice, byl opět skvěle připraven. Když nám na závěr naše báječné průvodkyně nabídlly ke svačině beránka, bylo jen velmi těžké uvědomit si, že jsme v místním muzeu a ne na návštěvě u tetiček.

Duben ve všech školách patří zápisům. Naši starší žáci se stávají průvodci a pomáhají dětem překonávat nejistotu a strach. Vodí svého budoucího školáka po stanovištích, na kterých předškolák plní různé úkoly. Za jejich splnění dostane samolepku do cestovního

A protože je duben měsíc bezpečnosti, probrali jsme si základní pravidla bezpečného chování na ulici, před vstupem do vozovky, jaké jsou barvy na semaforu, a co která ta barva znamená. Pro lepší zapamatování jsme si semafor také namalovali.

Poslední dubnový týden jsme se chystali na čarodějnice. Napřed jsme si je namalovali a pak jsme se sešli v kostýmech čarodějnic, nastartovali jsme košťata a pěkně si s nimi zatančili.

Za jesličky Miša a Johanka

pasu. Letos byl pas i s na místě pořízenou fotografií. Na závěr si tak děti odnesly nejen malou odměnu za splnění všech stanovišť, ale také krásnou vzpomínku na tento významný den.

Ve výčtu našich aktivit nemohu zapomenout na návštěvy divadel, exkurze do botanické zahrady, nocování, ale především na Týden s Andersenem, který jsme završili čtením rodičů dětem.

V polovině dubna naši žáci dovršili několikaměsíční přípravy a absolvovali přijímací zkoušky na gymnázia. Nevíme, kolik dětí se nakonec dostane, ale jsme si jisti, že na svých nových školách budou spokojeni, neboť kromě skvělých akademických znalostí jsme je vybavili i mnohými sociálními dovednostmi. Zkrátka zapadnou do jakéhokoli kolektivu, kdekoli se budou dále rozvíjet.

A na závěr mi dovoluete vzkaz pro všechny děti a rodiče, kteří mají po přijímačkách: Dovolte sobě i dětem vydechnout, udělat krok zpět a vzájemně se ujistěte, že jste v danou chvíli s danými zdroji dělali, co jste mohli. Hodně štěstí!

Za ZŠ Orangery Mgr. Barbora Honzиковá

Velikonoční svátky u nás v dětském domově

Jako každý rok, i letos jsme s přípravami na svátky jara začali velice brzy. V zámecké dílně to šustilo, skřípalo i cinkalo každý týden. Děti se s chutí pustily do šití zajíčků, slepiček i jiných zvířátek, navlékaly korálky, kuřátka i beránci se na nás smáli z malovaných keramických hrnečků. Odměnou za naši píli a snahu byla návštěva paní Jiřinky Bohdalové i se svým televizním štábem. Vyvrcholením byly jako každý rok velikonoční trhy. Náš stánek bylo možné navštívit nejen v Dolních Počernicích a v obchodním centru Chodov, ale také na zámku Kačina, hradě Kokořín i na náměstí v Mělníku. Přestože jsou Velikonoce již za námi, šramot v zámecké dílně rozhodně neutichl.

Bc. Martin Lněnička, ředitel dětského domova

ROKYTKA opět zazářila v Obecním domě

Milí čtenáři, na konci starého roku jsme se s Vámi podělili o krásné vánoční a soutěžní zážitky. A to jsme ještě vůbec netušili, jak nabitě a krásně sborové jaro nás čeká! Posuďte sami.

Hned začátkem února to začalo telefonátem z České televize, která si Rokytku vyhledala v souvislosti s naší spoluprací s nadací *Darujeme kroužky dětem* a přijela k nám natočit krátkou reportáž do večerních Událostí na ČT1. Konec února jsme si pak nádherně užili na několikadenním soustředění v Nové Pace, které jsme si kromě zpívání zpestřili také tematickými hrami, scénkami, vystoupením pro naše hostitele ze školy Brána a také bruslením na zimním stadionu. Děti byly báječné, vzájemně si pomáhaly tak, že po půl hodině uměly bruslit i ti, kteří stáli na ledě poprvé.

V březnu zazpívala Rokytky k 15. narozeninám nákupnímu centru Fénix na Vysočanské, kde děti vystoupily ve dvou 15minutových blocích na pódiu v hlavní pasáži a na konci měsíce jsme se opět

po roce společným zpěvem rozloučili se zimou a přivítali jaro při vynášení Morany u hornopočernického rybníka Eliška.

Duben nám přinesl překrásný zážitek z dalšího vystoupení se symfonickým orchestrem BSOP v Obecním domě. O takové příležitosti jsme dříve jen snili a nyní naše počernické děti již potřeť zazářily v impozantní Smetanově síni a na konci koncertu se dočkaly ovací vyprodaného sálu ve stoje. Takové momenty se slovy nedají ani popsat a my máme nesmírnou radost, že si to děti mohly prožít. Za svůj skvělý výkon si to zasloužily. A další krásná nabídka na novou spolupráci na sebe nedala dlouho čekat. Pokud se vše podaří, rádi se o ní s vámi podělíme. Neméně krásný byl i Velikonoční benefiční koncert v dolnopočernickém kostele, kde vystoupil koncertní sbor Rokytky a také její sólisté a hosté.

Pro více informací sledujte naše stránky www.sbor-rokytka.cz

Andrea Čančarová Houfková, sbormistryně Rokytky

Děti u koní, kde to (ne)voní!

Jezdecký klub Počín se ze zimních měsíců proklubal do teplejšího jara a celí natěšení vyhlížíme letní teplé dny plné sluníčka a bohaté pastvy pro naše koníky. Jezdecký kroužek běží za každého počasí po celý rok, při nepříznivém počasí se dá dělat u koní spousta jiných prací, které nejsou tak oblíbené jako ježdění, ale o to více potřebné. Vyčistit všechny kartáče na čištění, umýt kyblíky na krmení, dozvědět se teoretickou cestou další zajímavosti ze světa jezdeckých dovedností od svých trenérů. A jak je známo, pevný základ ničím nenahradíš. Děti u nás na koních nejenom jezdí, ale v první řadě se o ně starají. Práce kolem koní je náročná, ale nelze ji „ošvindlovat“. Ne všechny děti zvládnou všechnu práci, třeba vyvézt kolečko na vysoký hnůj je záběr i pro dospělého, zato zametat dvůr, dělat hromádky, rozvážet seno nebo slámu do stájí či připravovat krmení jsou činnosti, na které není mnoho fyzické síly zapotřebí. Děti se tak učí spolupracovat a samostatně se rozhodovat. Už dávno vědí, co všechno je třeba udělat, a také vědí, že to za ně nikdo jiný neudělá. Když nebudou mít koníci připravenou stáj a krmení, nemůžou večer jít domů dřív, než se to dodělá. Musím říct, že někdy si děti rychle spočítají, že se dá u práce povídat, ale vyplatí se práci dělat. Čím dříve je o koně postaráno, tím více se na nich jezdí, a to přece chtějí. Jakmile si děti uvědomí tuto jednoduchou rovnici, u koní začne všechno klapat, jednotlivé činnosti se prolínají a odpoladne u koní krásně plyne.

A nyní se nám školní rok již blíží ke svému konci, děti jsou stále šikovnější, a šikovnější, a tak není divu, že by se rády pochlubily svými dovednostmi i před rodiči a veřejností. Po kratší odluce pro Vás letos připravujeme další

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V JK POČÍN 27. 5. 2023 od 13.00 hod.

NA KTERÝ TÍMTO VŠECHNY SRDEČNĚ ZVEME!

- Jezdecké ukázky dětí z jezdeckých kroužků
- Ukázky hipoterapie
- Občerstvení
- Jízdy na koních bez postrojů včetně ukázek skoků
- Práce s koňmi ze země, „vzájemný respekt a důvěra“
- Opičí dráha pro nejmenší
- Jízdy na koních a mnoho dalšího

Přijďte se k nám podívat a podpořit potleskem děti, které si vybraly krásný, ale náročný volnočasový kroužek, a mají se čím chlubit. Můžete se těšit na pestrý program a příjemné strávené odpoledne s dětmi od koní, kde to nevoní.

Závěrem bych ráda zmínila, že jako každým rokem chystáme **tábor s koňmi**, který letos proběhne v termínu 2. 7. – 15. 7. 2023 na tábořišti v Podmokách u Golčova Jeníkova. Tábor je určený všem dětem, které si chtějí hrát a trávit čas s koňmi a na koních. Ještě máme několik posledních míst. Zájemci pište na email: jkpocin.info@seznam.cz.

A kdo by rád další hnůj do zahrádky, je třeba si jej odvézt nejdříve do poloviny června, potom bude již areál na léto uzavřený.

*Těšíme se na DOD, za JK Počín **Hanka Špindlerová***

Místní knihovna

NOVÉ KNIHY

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Tanya Stewnerová

Lili Větroplaška - Panda není klokan!
Lili Větroplaška - Takhle se na koni neskáče!

Amanda Hockingová

Lili Větroplaška - Srnečka ve sněhu
Kroniky Kainu - Mrazivý oheň (1. díl)
Kronika Kainu - Políbená ledem (2. díl),

PRO DOSPĚLÉ

Vladimír Šindelář

James Norbury

Charlie Mackesy

Viktorie Hanišová

Petra Dvořáková

Hrdelní příběhy z Prácheňska

Panda a dráček

Chlapec, krtek, liška a kůň

Neděle odpoledne

Zahrada

Otvírací doba

Pondělí	ZAVŘENO	13,00 – 17,00
Úterý	8,00 – 12,00	13,00 – 15,00
Středa	ZAVŘENO	14,00 – 18,00
Čtvrtek	8,00 – 12,00	ZAVŘENO
Pátek	ZAVŘENO	

nová knihovnice

Kateřina Hančová,

telefon : 281 931 553

e-mail: hancova@dpcernice.cz

Upozornění na zajímavou knížku

Ing. Miroslav Froněk vydal v roce 2021 knihu „Uličník Prahy 14 a Dolních Počernic“, ve které zachytil všechny názvy ulic v těchto částech Prahy, včetně názvů různých míst a vodotečí. Na tuto velmi zajímavou knihu nyní navázal, a to v autorské spolupráci s panem Mgr. Tomášem Portlíkem (toho času starostou Prahy 9) další publikací s názvem „Uličník Prahy 9“, ve které se oba autoři věnují stejnému tématu – tedy proč a z jakého důvodu se jmenuje ta daná ulice či lokalita v této části Prahy. Kniha je velmi zajímavá i proto, že jsou v ní zachyceny životopisy významných rodáků a osobností z Prahy 9 a obsahuje i množství tzv. fotomap z různých časových období, které nám ukazují, jak se Praha 9 postupně rozrůstá a mění. Knihu je možno si zapůjčit v naší místní knihovně.

Martin Šíla

Přehlednější a pohodlnější nakupování v Dolních Počernicích nabízí rekonstruovaná prodejna BILLA

Obchodní řetězec BILLA v tomto roce pokračuje v modernizaci svých prodejen. Během března prošly kompletní rekonstrukcí hned tři z nich v okolí Prahy, včetně té v Dolních Počernicích. Nyní vítá své zákazníky v novém kabátu. Na jaké novinky se mohou těšit?

Na první pohled si zákazníci povšimnou, že se změnilo rozložení a umístění regálů na prodejní ploše. Hned po vstupu najdou zákazníci sekci čerstvého ovoce a zeleniny. BILLA klade velký důraz zejména na čerstvost a čerstvé, kvalitní potraviny. Proto se tento prostor, kde vedle ovoce a zeleniny najdou lidé také mléko a mléčné výrobky, rozrostl. Novinkou je mimo jiné také oddělení, které nabízí vše potřebné k přípravě snídaní.

Uspadnění nakupování zajisté přinesou také nové samoobslužné pokladny. Ty přijdou vhod třeba při placení menších nákupů anebo, pokud například zákazník pospíchá. Samoobslužné pokladny totiž odbavují o něco rychleji. Umožňují navíc platbu v hotovosti i kartou. Věříme, že si dolnopočerničtí novou prodejnu BILLA oblíbí a stane se dobrým sousedem při jejich každodenních nákupech

Dana Bratánková, manažerka korporátní komunikace / tisková mluvčí REWE GROUP Česká republika, BILLA, spol. s r. o

BILLA v Dolních Počernicích nabízí rozšířenou sekci čerstvého ovoce a zeleniny.

Na výběr mají zákazníci ze širokého sortimentu až 7000 položek.

ATLETICKÝ ODDÍL – ŠSK Újezd nad Lesy

HLEDÁME NOVÉ ČLENY ATLETICKÉHO TÝMU

Rádi bychom v našem klubu přivítali nové posily – kluky i holky narozené v letech 2009, 2010, 2011 a 2012. Trénujeme třikrát týdně vždy v pondělí, ve středu a ve čtvrtek od 18:00 do 19:30 hodin. Závody v jarní, letní i podzimní sezóně se odehrávají na dráze pod otevřeným nebem. Atleti závodí jednak sami za sebe, ale pochopitelně i za družstvo. Také se účastní krosových závodů v Praze i v blízkém okolí.

Každoročně koncem července vyrážíme na týdenní soustředění do krásné lokality v Sušici na břehu řeky Otavy. Fotky z našich tréninků, závodů i soustředění naleznete na www.atletikaujezd.cz.

Zájemci o atletiku pište Zuzaně Olšanové na mail zuzana.olsanova@seznam.cz či volejte na 607 148 116. Těšíme se na vás!

Pozvánka na běh do Újezda

Dovolujeme si pozvat všechny aktivní i rekreační běžce a všechny příznivce aktivního pohybu na náš tradiční **Běh o pohár starosty aneb Běh za Újezdskou sovou**, jehož již 18. ročník se letos koná v tradičním jarním termínu v sobotu 13. 5. 2023 na obvyklém místě v Klánovickém lese poblíž Blatova. Přijďte strávit příjemný den v Klánovickém lese!

Na všechny se moc těší **Michal Augusta**, ŠSK Újezd nad Lesy

ŠSK Újezd nad Lesy - oddíl atletiky - ve spolupráci s Městskou částí Prahy 21 pořádá 18. ročník lesního běhu

BĚH O POHÁR STAROSTY aneb BĚH ZA ÚJEZDSKOU SOVOU

Datum: sobota 13. 5. 2023

Místo: lesní cesty, Pilovská 303, 190 16 Praha 21 – Újezd nad Lesy

Přihlášky: do čtvrtka 11. 5. 2023 do 24:00 hodin

Startovné: 80,- Kč předžactvo a žactvo, 100,- Kč dorost a dospělí

Harmonogram: 9:00 start prvních dětských kategorií,

12:00 start prvních kategorií dospělých

Ostatní: sportujeme v lese, prosíme všechny o dodržování základních pravidel

Info: Michal Augusta, e-mail: maugusta@centrum.cz, telefon: 602 299 011
Kompletní propozice a informace na www.atletikaujezd.cz

OBVODNÍ ŘEDITELSTVÍ POLICIE PRAHA III

HLEDÁ NOVÉ KOLEGY / KOLEGYŇE

Na místní oddělení, oddělení hlídkové služby a dopravní inspektorát

NABÍZÍME:

Náborový příspěvek ve výši 150 000,- Kč
Nástupní plat minimálně 30 070,- Kč
Plat po 3 letech až 46 400,- Kč
6 týdnů dovolené
Ozdavné pobyty, lázně
Odchodné a výsluhový příspěvek
20 let ubytovna zdarma pro mimopražské policisty

POŽADUJEME:

Občanství České republiky
Věk nad 18 let
Plná způsobilost k právním úkonům
Bezúhonnost
Střední vzdělání s maturitní zkouškou a vyšší
Fyzickou, zdravotní a osobnostní způsobilost k výkonu služby

více informací zde:

tel.: 974 825 557
mob.: 703 823 840
krpa.nabor@pcr.cz

www.policie.cz/clanek/policie-praha-nabor

Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy

ČERMÁK A HRACHOVEC

**Jsme silná a stabilní společnost
s více než 30letou historií.**

Sháníme nové kolegy na pozice:

- Stavbyvedoucí – mistr
- Stavební tesař – truhlář
- Vodovodní montér
- Stavební dělník
- Dělník – tunelář
- Strojník
- Elektrikář
- Údržbář

Staňte se součástí našeho týmu a spolupracujte s námi na:

- Výstavbě vodovodů a kanalizací včetně likvidací havárií
- Rekonstrukci a výstavbě nových komunikací
- Výstavbě inženýrských sítí a nízkotlakých injektážích s pomocí bezvýchopových technologií

„Umíme dát vodě správný směr.“

Zjistěte více

bricks 4 kidz

**PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY
s LEGO® kostkami a
motorizovanými modely**

Příměstské letní tábory
pro předškoláky a děti prvního stupně!
ZŠ Orangery s.r.o. - budova Fresca
Národních hrdinů 81, 190 12, Praha 9

31.7. - 4.8.2023
od 8.00 do 16:30

Zábavná témata s motorizovanými
modely z LEGO® kostek.
V ceně jsou pomůcky, celodenní výlet,
obědy, svačiny a pitný režim.

Registrace na:
www.Bricks4Kidz.cz/praha9

REGISTRACE
paha9@bricks4kidz.com
www.Bricks4Kidz.cz/praha9

veselá věda
v e s e l á v ě d a . c z
kroužky a tábory pro zvědavé děti

JSEM TU VŽDY PRO VÁS

Vladka Branská

vladislava.branska@re-max.cz

T 774 163 374

www.re-max.cz/horizont

Pavel Hokr – hudební škola; Středisko volného času Všenory

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

**klavír, kytara,
rychlokurz klavíru pro dospělé**

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- hrajeme písničky, které si sami vybíráte

HRAJEME NAPŘ.: PEC NÁM SPADLA, MACH A ŠEBESTOVÁ, DÉLÁNÍ, STATISTIKA, HONKY TONKY BLUES, PIRÁTI Z KARIBIKU, HALLELUJAH, COFFIN DANCE, V LESE, NAŠTĚSTÍ, ZA 100 LET

UČEBNA: Radniční klub, Stará obec 10, Dolní Počernice

PŘIHLAŠOVÁNÍ: DOPORUČUJEME V KVĚTNU

PŮJČOVNA: DIGITÁLNÍ KLAVÍRY, KYTARY, KLÁVESY

info@pavelhokr.cz

608 745 262

www.pavelhokr.cz

Dolnopočernický zpravodaj /ročník XXXVIII/číslo 3,4/2023, vychází 9. 5. 2023, uzávěrka příštího čísla: 8. 6. 2023

Vydává: Městská část Praha – Dolní Počernice, Stará obec 10, 190 12 Praha – Dolní Počernice, IČO 00 240 150, Kontakt: zpravodaj@dpcernice.cz.

Periodický tisk – vychází 6x ročně. **Distribuce:** zdarma do všech domácností MČ Praha – Dolní Počernice. Registrován pod evidenčním číslem MK ČR E 23482

Redakční rada: Martin Šíla (předseda a editor), ak. mal. Jan Paul (místopředseda), Mgr. Tomáš Jirsák, Mgr. Markéta Stehlíková, Lucie Žlůvová, Michaela Zimmermannová, Markéta Brožová. Za obsah textů odpovídají jejich autoři. Na www.praha-dolnipocernice.cz najdete toto číslo v elektronické podobě. Grafická úprava a sazba: Martin Štěpán. Tisk: Grafotechna Plus s.r.o.